OK Fonden

50 års jubilæum

1969-2019

Livet skal leves
– hele livet

OK Fonden

INDHOLD

Velkommen til OK-Fondens jubilæumsmagasin!
Vi har samlet historier fra OK-Fondens fortid og nutid
og kaster også et blik ind i fremtiden.
Rigtig god fornøjelse!

OK-Fondens protektor, Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte .... Side 4-5

OK-Fondens bestyrelse og direktion ..... Side 6-7

Kort over OK-Fondens enheder ..... Side 8-11

HISTORIEN

OK-Fonden 1969-2019 ..... Side 12-25
Glimt fra 50 års historie

"En plus en er mere end to" ..... Side 26-27
Eva Lunding Olsen og Paul Erik Weidemann deler ledelsen af OK-Fonden

"Gode ord fra samarbejdspartnere" .... Side 28-29

LIVET LEVES

"Tilkøb – det ekstra man kan købe efter ønske" ..... Side 30-31

"Mennesker, mad og måltider" ..... Side 32-33
Et udviklingsprojekt som løfter måltidskulturen og fagligheden

"Om at arbejde i OK-Fonden" ..... Side 34-37
Medarbejderne har ordet

"Målet er at blive chef i eget liv" ..... Side 38-39
Psykiatridirektør Lone Lundsgård om udviklingen på psykiatriområdet

"Jeg skal kunne være til stede. Nu." ..... Side 40-41
Om at arbejde som sygeplejerske på Hospice Søndergård

"Æstetiske omgivelser er en kerneværdi i OK-Fonden" ..... Side 42-45
Fire ansatte udpeger deres yndlings-spot

"Det er fællesskabet, vi søger" ..... Side 46-47
På besøg i seniorbofællesskabet Sophiero i Hillerød

"Særligt Tilrettelagt Uddannelse, STU, på Harresø Kro" ..... Side 48-49
Psykisk sårbare får "kørekort til livet"

"36 fleksjobbere gør en forskel" ..... Side 50-51
John og Birgitte har fået job på OK-Fondens plejehjem i Odense

FREMTIDEN

"Hvad gør vi, når hver anden bliver 100 år?" ..... Side 52-53
Fremtidsforsker, Bogi Eliasen, giver sit bud på udviklingen i velfærdssamfundet

"Fremtiden bliver skræddersyet" ..... Side 54-55
Paul Erik Weidemann fortæller om sine tanker om OK-Fonden i fremtiden

"OK-Fonden skaber moderne boligområder" ..... Side 56
Byggerier til fremtidens velfærdssamfund

"Byggeri til fælles gavn og glæde i Gilleleje" ..... Side 57
Et nyt byområde med friplejehjem, "Boliger for Livet" og seniorbofællesskab

"I Arne Ginges ånd" ..... Side 58-61
Michael Brostrøm og Thea Brank i samtale om OK-Fondens grundlægger

Bagsiden
Det øverste billede er fra OK-Fondens allerførste plejehjem, som blev indrettet i Domus Vista i 1975. Det nederste billede er fra OK-Fonden Lotte på Frederiksberg 2019.

OK-Fondens protektor, Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte

I anledning 50-års jubilæet modtog HKH Prinsesse Benedikte OK-Fondens bestyrelsesformand, Michael Brostrøm, og administrerende direktør, Paul Erik Weidemann på Amalienborg. Det blev til en levende samtale om prinsessens mangeartede protektioner, om hjælpsomhed og om at følge med tiden uden at tabe fortiden af syne. Her følger nogle uddrag:

Michael Brostrøm:
Vi vil gerne starte med at sige, at vi sætter umådelig stor pris på Deres protektion. Som De ved, var OK-Fondens grundlægger, Arne Ginge, meget optaget af at have kongelige protektion. Han var lykkelig, da Deres forgænger på opgaven, H.K.H. Arveprinsesse Karoline Mathilde, sagde ja til at være protektor for OK-Fonden, og han var meget taknemmelig, da De sagde ja til at overtage efter Arveprinsessen. Arne Ginge syntes jo, at det var en "blåstempling" af OK-Fonden. Og sådan opfatter vi det også. Det har stadig stor betydning for os.

H.K.H. Prinsesse Benedikte:
Det er dejligt at vide – tak for det!
Jeg har jo en del ret forskelligartede protektioner, og mange af dem er samfundsprægede. Jeg er nysgerrig. Hvad foregår der rundt omkring? Hvordan fungerer vores samfund? Hver af mine protektioner giver mig et eller andet, og jeg lærer en masse. Jeg tænker på det som en blomsterbuket eller en vifte af forskellighed, og samtidig har de jo også noget til fælles. Vi har mange, aldeles udmærkede organisationer, som fx OK-Fonden, der gør et kæmpe stykke arbejde.

De plejehjem, jeg har besøgt i OK-Fonden, gennem nu 23 år, har jo også været meget forskellige. Og noget af det, jeg har været vældig glad for, og som jeg gav udtryk for fra starten, er, at det ikke kun er på Sjællandsområdet. OK-Fonden har enheder ude i landet, og det giver mig en god chance og mulighed for at lære de områder at kende på en ny måde, når en ny institution så dagens lys. Jeg synes, det er både morsomt og meget vigtigt for mig at komme rundt på den måde. Jeg er altid glad, når jeg bliver inviteret og gør alt for at kunne komme.

Når jeg kommer hjem fra disse indvielser, så er det altid med oplevelsen af, at der har været en glæde. Folk var tilfredse, veltilpasse. Der har været en rar og en varm stemning. Jeg har haft oplevelsen af en sund organisation. Og medarbejderne er jo fantastiske! Det er det allervigtigste – og formentlig også noget af det sværeste i dag – at få de rigtige ledere og medarbejdere, der passer ind. Det er umådelig vigtigt for beboerne. Arbejdet med mennesker kan give en enorm glæde, hvis man har den rigtige indstilling. Og der tror jeg, at det er meget vigtigt, at "moderorganisationen" har den rigtige indstilling, for det er jo trods alt derfra, impulserne skal komme. Og det er De jo dygtige til, vil jeg gerne sige. Det kan være en styrke, at enhederne er forskellige, når man har "den røde tråd" og ved, hvor man står, og hvad ens mål er.

Paul Erik Weidemann:
OK-Fonden er meget optaget af udviklingen i den offentlige sektor og af, hvordan vi tager hånd om hinanden i samfundet. Jeg hæftede mig ved, at H.M. Dronningen i sin nytårstale talte om forpligtelsen til at være der for hinanden, så det ikke bare er det fagprofessionelle Danmark, der tager sig af omsorg.

H.K.H. Prinsesse Benedikte: Ja, og det, tror jeg måske, er noget, vi skal lære de unge. Den ældre generation er nok mere opdraget med det. Det er vigtigt, at vi har værdier og normer for, hvordan man omgås hinanden – og ikke mindst hvordan man omgås ældre mennesker, ordentligt og høfligt og venligt. Ældre har brug for hjælpsomhed.

Og så er spørgsmålet, om vi har fejlet, når generationerne efter os har så travlt, på arbejdsmarkedet, i familierne og med teknologiens mange tilbud og krav. De har virkelig meget om ørene. Måske skal man blive bedre til at komme hjem, komme "ned" og være lidt mere nærværende. Give sig tid til at se på hinanden og ikke kun på den forbistrede iPhone. Ellers er der måske noget værdifuldt, som går tabt.

OK-Fondens bestyrelse

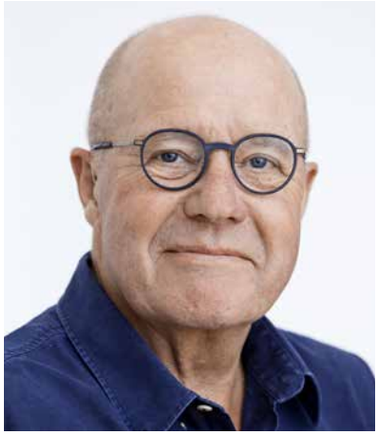

Michael Brostrøm, bestyrelsesformand

Michael er oprindelig fritidspædagog og fagforeningsmand. Michael lærte Arne Ginge, OK-Fondens grundlæggers, at kende i slutningen af 1980'erne ved en tilfældighed, eller også var det skæbnen. I hvert fald blev Michael hurtigt Arne Ginges højre hånd og efterfulgte ham i 1995 som administrerende direktør for OK-Fonden. Den opgave bestred Michael indtil 2007, hvor han indtrådte som menigt medlem af OK-Fondens bestyrelse. I dag er Michael formand for OK-Fonden, som han, efter 30 år i organisationen, kender som sin egen bukselomme.

Poul Erik Christiansen, næstformand
Poul Erik har været medlem af OK-Fondens bestyrelse siden 2013. Inden da havde Poul Erik haft topstillinger i flere store danske virksomheder som Egmont Gruppen og Royal Scandinavia. Poul Erik er formand for bestyrelsen for OK-plejehjemmet Himmelev Gl. Præstegård og er formand for Fonden Boliger for Livet. Poul Eriks mangeårige erfaring med ledelse af store virksomheder er et betydeligt aktiv for OK-Fonden.

Anne-Mette Winther Christiansen
Anne-Mette er oprindelig uddannet folkeskolelærer og har siden 2017 været skoleleder på Rudolf Steiner Skolen i København. Anne-Mette har siden sin tidligste ungdom været politisk aktiv og sad i Folketinget i perioden fra 2007 til 2015, hvor hun var valgt ind for Venstre. OK-Fonden har nydt godt af Anne-Mettes indgående kendskab til politik og samfundsforhold siden 2011, hvor hun blev medlem af fondens bestyrelse.

Jakob Birkler

Jakob er cand.mag. i filosofi og psykologi og lektor på UC-Syddanmark. Han har siddet i OK-Fondens bestyrelse siden 2016 og var formand for Det Etiske Råd fra 2011 til 2016. Jakob er forfatter til 11 bøger om blandt andet digitalisering i sundhedsvæsenet og døden i et professionelt perspektiv. Jakob var et oplagt valg til OK-Fondens bestyrelse i kraft af sit arbejde med de etiske problemstillinger, der knytter sig til fondens arbejdsområder.

Mette Stavad

Mette er uddannet arkitekt og byggeøkonom og medstifter af arkitektfirmaet Pluskontoret Arkitekter. Mette har i årenes løb oparbejdet stor viden om etablering af plejehjem, seniorbofællesskaber og boliger til psykisk sårbare borgere. Mette har siddet i OK-Fondens bestyrelse siden 2017, hvor hun ikke bare bidrager med sin byggefaglige viden, men også med sin erfaring med virksomhedsledelse og projektudvikling.

OK-Fondens direktion

Paul Erik Weidemann, administrerende direktør
Paul Erik er bankuddannet og var i slutningen af 1990'erne OK-Fondens kontaktperson i Jyske Bank. Det varede dog ikke ret længe, før Michael Brostrøm spottede, at Paul Erik med sit skarpe intellekt og ligefremme omgangsform passede som fod i hose til OK-Fonden. Han overtalte derfor den unge bankmand til at forlade Jyske Bank og indtræde i ledelsen af OK-Fonden, hvor Paul Erik havde første arbejdsdag i 2000.

I de første par år var Paul Erik i en slags udvidet virksomhedspraktik, hvor han kom rundt i alle hjørner af OK-organisationen. Sidenhen har han arbejdet ud fra hovedkontoret i København, hvor han afløste Michael Brostrøm som administrerende direktør i 2007. Paul Erik har, siden han indtrådte i direktionen, været en hoveddrivkraft bag OK-Fondens rivende udvikling. Til hans mange arbejdsområder hører kontakten til samarbejdspartnerne udenfor OK-organisationen. Men det var også Paul Erik, der var primus motor bag udarbejdelsen af OK-Fondens værdigrundlag, fordi han fra Jyske Bank vidste, at en stor organisation må hvile på et fælles fundament.

Eva Lunding Olsen, direktør
Der er nærmest tradition for, at medlemmerne af OK-Fondens ledelse ikke har gået den lige vej gennem deres erhvervskarriere. Det gælder også for Eva. Eva begyndte at læse antropologi på Københavns Universitet i 1990, men hun fik efter et par år studenterjob i en forbrugerorganisation, der etablerede seniorbofællesskaber. Herfra gik turen videre til NCC, hvor hun var, indtil Michael Brostrøm i 2002 hentede hende til OK-Fonden.

Det er Eva, der er bindeleddet mellem direktionen og ledelsen på de forskellige enheder, en funktion som bringer Eva tæt på de beslutninger, der træffes på enhederne og på arbejdet i de faglige netværk.

Paul Erik og Eva udgør OK-Fondens direktion.

Plejecentre, psykiatri, hospice og seniorbofællesskaber

Jylland og Fyn

Betty Sørensen Parken, *Vejle*

Dreyershus, *Kolding*

Dyruphus, *Odense*

Egå, *Aarhus*

Enghaven, *Søvind*

Gurli-Vibeke, *Odense*

Hansted Kloster, *Horsens*

Harresø Kro & Motel/Kollegiet, *Give*

Jellinggård, *Jelling*

Jelling Have, *Vejle*

Ravnebjerg, *Søvind*

Skt. Jørgens Gård, *Horsens*

OK-Fondens enheder fordeler sig på tre områder: Plejecentre, psykiatri og hospice. Vi har 16 plejecentre, 11 psykiatriske behandlings- og bosteder samt et hospice. Vores tilbud dækker det meste af landet.

Du kan læse mere om de enkelte steder på OK-Fondens hjemmeside **www.ok-fonden.dk.**

OK-Fonden administrerer 1.300 boliger, heraf 483 i seniorbofællesskaber. OK-Fonden har opført mere end 50 seniorbofællesskaber og administrerer nu 29. De spreder sig over det meste af Danmark, fra Glyngøre i nord til Præstø i syd. For at kunne flytte ind i et af seniorbofællesskaberne skal man være fyldt 50 år og være uden hjemmeboende børn.

Arendse, *København*

Arresødal Slot, *Frederiksværk*

Baeshøjgård, *Odsherred*

Bavne Ager, *Gilleleje*

Bøgehøjgård, *Hornbæk*

Dr. Anne-Marie Centret, *Frederiksberg*

Helenes Minde, *København*

Himmelev gl. Præstegård, *Roskilde*

Hospice Søndergård, *Ballerup*

Kong Frederik den IX's Hjem, *Frederiksberg*

Lotte, *Frederiksberg*

Lystoftebakken, *Lyngby*

Margretecentret, *Maribo*

Prinsesse Benedikte, *Frederiksberg*

Thea, *Frederiksberg*

Sjælland og øer

Hovedkontoret, *København*

OK-Fondens historie

1969–2019

OK-Fondens 50

Arne Ginge, OK-Fondens stifter

Det stod ikke skrevet over Arne Ginges vugge, at han skulle blive grundlægger af OK-Fonden, der i dag har 2.000 ansatte. Tværtimod pegede oddsene mere i retning af, at han skulle få et vanskeligt liv. For han blev født udenfor ægteskab i Nyborg i 1923 på et tidspunkt i danmarkshistorien, hvor "uægte" børn blev drillet og set ned på. Han voksede op hos sin mormor, hvor husstandsindkomsten balancerede hårfint på fattigdomsgrænsen. Og da han var fire år gammel, blev hans mor gift, fik børn og bosatte sig et andet sted i Nyborg – uden at tage Arne med.

Der er flere grunde til, at Arne Ginge ikke blev knækket af den tidlige modgang. En af dem var, at han havde et lyst og robust sind. En anden var hans mormor, hvis kærlighed han aldrig tvivlede på. Mormoren var også festligt anlagt, og hjemmet i Nyborg var ofte fyldt med naboer og venner, der sang og spillede musik til langt ud på aftenen. De lystige aftener i barndomshjemmet er uden tvivl en del af årsagen til, at Arne Ginge tidligt forstod, at socialt samvær har afgørende indflydelse på menneskers livskvalitet.

Efter folkeskolen blev Arne Ginge bybud for apotekeren i Nyborg. Det blev et vendepunkt i Arne Ginges liv. Apotekeren og hans kone fattede sympati for den kvikke teenager og sørgede for, at han kom i lære som laborant i Odense. Arne Ginge færdiggjorde sin uddannelse i 1945, men han følte ikke, at han var kommet på den rette hylde. Han ville hellere have med mennesker at gøre end at tilbringe sit arbejdsliv i en hvid kittel på et sterilt laboratorie.

Hvor kommer "OK" fra?

I 1945 flyttede Arne Ginge til København, hvor han først var tabletmester på medicinalfabrikken Orthana og sidenhen blev ansat i laboratoriet hos farvefabrikanten Sadolin og Holmblad. Men ingen af delene var lykken, og i begyndelsen af 1950'erne foretog han et drastisk karriereskifte. Han købte sammen med sin første kone et parfumeri på Gammel Kongevej på Frederiksberg og blev parfumehandler på fuld tid.

Det var en god beslutning. Arne Ginge følte sig hjemme på Frederiksberg, og han nød at være selvstændig og have den direkte kontakt med sine kunder. Men først og fremmest stortrivedes han med alt det foreningsarbejde, som han en-

-års historie

gagerede sig i. Han havde også talent for det organisatoriske arbejde og blev hurtigt valgt ind i Frederiksberg Handelsstandsforening og i Parfumehandlerforeningen for Danmark, som han var formand for fra 1958 til 1974.

I slutningen af 1950'erne tog Arne Ginge konsekvensen af sin interesse for foreningslivet og gik aktivt ind i kommunalpolitik. Han stillede op for det Konservative Folkeparti på Frederiksberg og blev i 1962 valgt ind i byrådet, som han var medlem af helt frem til 1989. I de første par år i byrådet var det især de handlendes forhold, der interesserede Arne Ginge, men gradvist blev han mere og mere optaget af, hvordan man kunne forbedre vilkårene for de socialt udsatte og ikke mindst de ældre.

Arne Ginges interesse for de ældre var ikke kun politisk. Han gjorde også noget ved tingene i praksis. I 1967 blev han medstifter af en pensionistforening, der havde til formål at mindske ældres ensomhed ved at etablere en klub, hvor pensionister kunne mødes. Arne Ginge blev valgt som formand for den nye forening, der fik navnet Omsorgsklubben af 1967. Eller i daglig tale: OK- 67.

Det første OK-Klub logo

OK-Klubben på Frederiksberg

Egentlig var det bare meningen, at Arne Ginge skulle være en slags politisk kransekagefigur for OK-Klubben på Frederiksberg, men sådan kom det ikke til at gå. Han kastede sig med fuld styrke ind i det daglige arbejde for at skabe en moderne pensionistforening, men han blev snart klar over, at han havde brug for en fast medarbejder. Valget faldt på Thea Brank, som han kendte fra sit politiske virke. Det var et glimrende valg. Thea Brank og Arne Ginge var et perfekt team. Faktisk så perfekt, at de med tiden fandt sammen privat og blev gift.

Thea Brank og Arne Ginge

Thea Brank og Arne Ginge satte med OK-Klubben helt nye standarder for datidens pensionistforeninger. Klubben på Frederiksberg bød således ikke kun sine medlemmer på de traditionelle bankospil og middage til højtiderne. Den tilbød også samtalegrupper, amatørteater, boligrådgivning, advokatrådgivning og madlavningskurser, der handlede om at spise rigtigt i alderdommen. Blandt de mange tilbud var desuden et gymnastikhold, der blev ledet af datidens motionsguru, Helle Gotved. Og endelig lykkedes det på en eller måde Arne Ginge at indgå en aftale med rejsekongen Simon Spies om, at OK-Klubbens medlemmer kunne købe afbudsrejser for én krone.

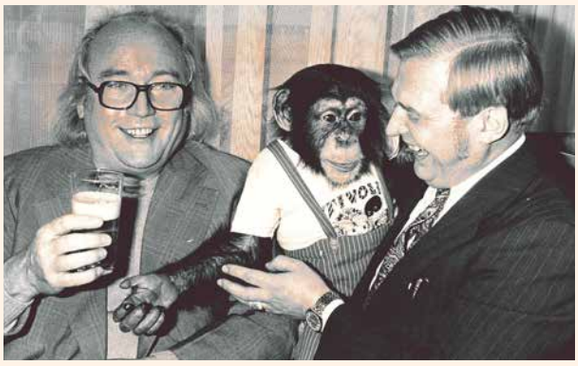

Fra 1969 havde OK-Klubben til huse i et nedlagt ismejeri på Finsensvej, men med en strøm af nye medlemmer blev pladsen snart for trang, og i 1971 rykkede klubben til større lokaler ved Frederiksberg Runddel. Her fortsatte Thea Brank og Arne Ginge med at finde på nye aktiviteter. Blandt initiativerne var etableringen af en frokostrestaurant, der solgte mad til billige priser. Og det nye klubhus lagde også lokaler til Danmarks første og hidtil eneste seniorværtshus. Det lå i en kælder og blev drevet af en pensioneret servitrice. Værtshuset fik navnet Stærekassen og var opkaldt efter Frederiksbergs konservative borgmester, Arne Stæhr Johansen.

OK-Klubberne bliver landsdækkende

Arne Ginge havde det som en fisk i vandet i de år, hvor OK-Klubben på Frederiksberg voksede sig stor. Han var omsider kommet på den helt rette hylde, hvor han havde mulighed for at udfolde al sin virkelyst og hittepåsomhed. Men hans ambitioner med klubben rakte videre end til Frederiksberg. Han ville udbrede OK-Klubberne til hele landet. Derfor stiftede han allerede i 1968 De Samvirkende Omsorgsklubber i Danmark, hvis bestyrelse talte adskillige navne, der var kendt i offentligheden. Heriblandt tidligere statsminister Erik Eriksen og Danmarks første tv-læge, Flemming Kissmeyer.

Ligesom på Frederiksberg var det Arne Ginge og Thea Brank, der trak det store læs med at etablere de nye klubber. Fra 1969 til 1973 kørte de land og rige rundt for at finde samarbejdspartnere og arrangere borgermøder. Resultatet af deres anstrengelser blev, at der blev oprettet 20 nye OK-klubber. Sidenhen kom endnu flere til og ved århundredeskiftet var der over 40 OK-klubber i byer som Maribo, Præstø, Næstved, Hillerød, Odense, Nørre Broby, Haderslev, Varde, Kolding og Aarhus.

Langt de fleste af OK-klubberne eksisterer endnu og spiller en stor rolle i deres lokalsamfund. Men klubberne har også spillet en vigtig historisk rolle, fordi de var med til at vise vejen for den moderne pensionistforening.

Thea Brank hverver medlemmer

OK-Fonden bliver stiftet

Som ung mand drømte Arne Ginge om at blive skuespiller. Det blev aldrig til noget, men hans arbejde med OK-Klubberne gav ham mulighed for at komme nærmere drømmen, fordi han altid optrådte som konferencier ved klubbernes arrangementer. De største af arrangementerne blev holdt i Palmehaven og Falkoner Center og havde mellem 600 og 2.200 betalende publikummer. Blandt de optrædende fandt man navne som Lilly Broberg, Jørgen Ryg, Dirch Passer og Josephine Baker.

De store arrangementer var åbne for offentligheden, og Arne Ginge brugte indtægterne til at finansiere udviklingen af OK-Klubberne. Han var dog ikke blind for, at underholdningsbranchen var et alt for usikkert fundament at bygge organisationens økonomi på. Derfor stiftede han den 11. juni 1969 OK-Fonden – eller helt præcist: Fonden for de Samvirkende Omsorgsklubber i Danmark. Indtægterne skulle komme via donationer fra firmaer og privatpersoner samt fra fondens egne aktiviteter.

Fonden blev stiftet med to hovedformål. Det ene var at yde økonomisk støtte til oprettelsen og driften af OK-klubber i Danmark. Det andet formål var at "erhverve, opføre og/eller forestå drift af institutioner med et socialt sigte, der falder inden for OK-organisationens arbejdsområde". De gamle stiftelsesdokumenter er ikke videre præcise med hensyn til, hvad der menes med "institutioner med et socialt sigte", men for Arne Ginge var betydningen klar nok. Han havde med etableringen af OK-Fonden beredt vejen for, at OK-organisationen kunne udvide sit arbejdsområde. I fremtiden skulle det ikke kun handle om at drive pensionistforeninger. Det skulle også handle om drift af private plejehjem. Den beslutning kan måske være svær at forstå i dag, men for 50 år siden var en meget stor del af alle plejehjem i Danmark privatejede.

De første plejehjem

Der gik fem år fra stiftelsen til, at OK-Fonden i 1974 erhvervede de første plejehjem. Sælgeren var skuespilleren Ib Schønbergs søn, Bent von Cotta Schønberg, som ejede 14 såkaldte villaplejehjem, der var indrettet i gamle herskabsvillaer, som tidligere havde været beboet af storkøbmænd og skibsredere. Plejehjemmene havde alle sammen pigenavne som Nina, Gurli og Anette og var opkaldt efter kvinder, der havde spillet en rolle i Bent Schønbergs liv. Heriblandt hans mor, hans kone og en ekskone.

Arne Ginge havde ingen praktisk erfaring med plejehjemsdrift, men han havde en stærk vision om, hvordan livet skulle forme sig på OK-Fondens nye plejehjem. De skulle ikke blot være professionelt drevne institutioner. De skulle også være rigtige hjem, der summede af munterhed og livsglæde, og hvor medarbejderne ikke var bange for at gå nye veje.

Til at realisere den vision ansatte Arne Ginge en række yngre plejehjemsledere. De var, helt i overensstemmelse med tidsånden i de tidlige halvfjerdsere, ikke var bange for at eksperimentere med, hvordan et plejehjem skulle drives. Det udmøntede sig blandt andet i, at et plejehjem på Frederiksberg tog beboerne med på campingferie i Tyskland. Det var lige til stregen af, hvad både medarbejdere og beboere kunne magte. Heldigvis slap alle fra turen i god behold og en stor oplevelse rigere.

Købet af Bent Schønbergs plejehjem gav Arne Ginge blod på tanden, og i løbet af 1975 købte OK-Fonden tre hoteller, som det var tanken at omdanne til plejehjem. To af hotellerne lå på særdeles attraktive adresser. Det drejede sig om Kystens Perle ud til Øresund og Hotel Hvide Hus ved Mølleåens udløb i Furesø. Desværre trak flere kommunale samarbejdspartnere sig ud af projektet, og fonden måtte skille sig af med hotellerne igen. Det var en stor ærgrelse for Arne Ginge, der havde drømt om at etablere de bedst beliggende plejehjem i Danmark.

Jelling Have

Lotte

OK-Fonden i krise

Arne Ginge havde mange kvaliteter. Han var visionær, robust, kreativ og empatisk. Han var også et menneske, der var villig til at løbe en risiko for at gøre sine drømme til virkelighed. Det var langt hen ad vejen en god egenskab, men risikovilligheden gav bagslag med købet af de tre hoteller. Handlerne tømte simpelthen fondens egenkapital, så der ikke var penge til dårligere tider.

Og de dårlige tider indtraf meget hurtigt, da OK-Fonden allerede i 1976 løb ind i problemer med at afdrage på sin gæld. Lige så slemt var det dog, at Arne Ginge kom i modvind i medierne, hvor han blev beskyldt for svindel og rod i økonomien. Anklagerne førte til, at fondens regnskaber blev gennemgået med en tættekam af Rigsrevisionen. Konklusionen på revisionsarbejdet forelå først i 1979 og frifandt Arne Ginge for alle anklager og påstande. Det var han lykkelig for, men han var også tæt på at være slidt ned af tre års hård og personlig kritik i medierne.

OK-Fondens vanskeligheder i den anden halvdel af 1970'erne havde nær kostet organisationen livet, men krisen havde også sine fordele. En af dem var, at Arne Ginge fik en alvorlig lærestreg og ikke sidenhen kastede fonden ud i så risikable projekter som købet af de tre hoteller. En anden var, at OK-Fondens bestyrelse kom på banen. Frem til 1976 havde bestyrelsen, der blandt andet talte tidligere justitsminister Knud Thestrup, ladet Arne Ginge styre OK-Fonden helt på egen hånd. Efter 1976 blev der skabt en kultur, hvor bestyrelsen aktivt forholdt sig til alle vigtige beslutninger i OK-Fonden.

Kongelig protektion

Arne Ginge var på mange områder et utraditionelt menneske, men han var kongetro som få. Derfor var det også helt naturligt, at han i 1973 indsendte en ansøgning til hofmarskallatet om, at OK-Klubberne kom under kongelig protektion. Efter 14 nervepirrende dage svarede hofmarskallatet, at Arveprinsesse Caroline Mathilde havde indvilget i at påtage sig opgaven.

Arveprinsesse Caroline Mathilde var protektor for OK-Klubberne frem til sin død i 1995, hvorefter Arne Ginge på ny måtte ansøge hofmarskallatet om protektion. Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Bendikte sagde ja til anmodningen og indtrådte som ny protektor i 1996 for både OK-Klubberne og OK-Fonden. I sin egenskab af protektor for OK-Fonden har Prinsesse Benedikte de sidste 23 år besøgt adskillige af fondens plejehjem og bo- behandlingssteder.

Arne og Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Bendikte

Arveprinsesse Caroline Mathilde

Ifølge Thea Brank var Arne Ginge meget bevæget, begge gange, hans ansøgning om kongelig protektion blev imødekommet. Det er let at forstå. Han var vokset op som "uægte" barn i et fattigt hjem i Nyborg og kunne ikke lade være med at betragte protektionen som et udtryk for, at han havde klaret sig godt, og at hans indsats blev påskønnet. De var de samme stærke følelser, der løb igennem ham, da han i 1987 blev tildelt ridderkorset.

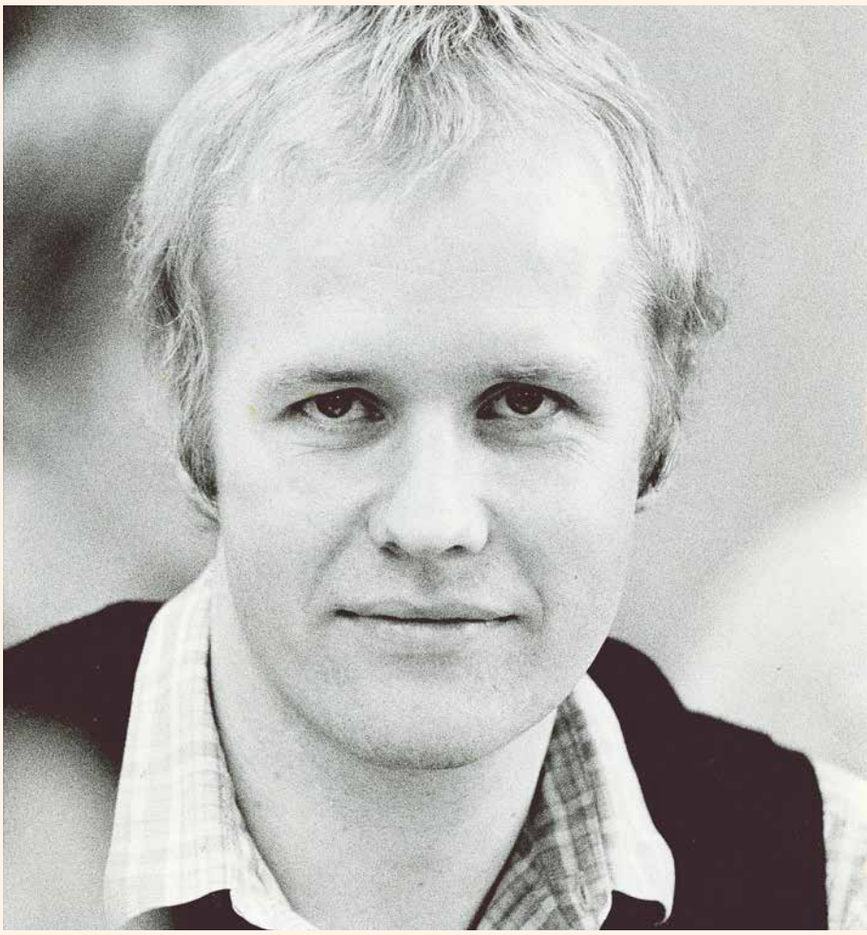

De stille år

Perioden fra 1980 og frem til midten af 1990'erne var nogle rolige år for OK-organisationen. OK-Klubberne levede deres eget stille liv, og i OK-Fonden koncentrerede man sig om at blive dygtigere til at drive de 14 plejehjem samt det nye plejehjem Dronning Anne-Marie Centret på Frederiksberg, der blev indviet i 1980. Dronning Anne-Marie Centret var uden sammenligning OK-Fondens kronjuvel og rummede 96 plejeboliger, et dagcenter og 34 beskyttede boliger.

Til trods for at OK-Fonden havde nogle stille år, så var 1980'erne og den første halvdel af 1990'erne en vigtig periode i fondens historie. Det var i disse år, at Arne Ginge ansatte flere ledende medarbejdere, som endte med at være ansat i organisationen i årtier og gennem deres engagement fik stor indflydelse på, hvordan fonden udviklede sig. Det gjaldt ikke mindst Michael Brostrøm, der afløste Arne Ginge som direktør i OK-Fonden og i dag er fondens bestyrelsesformand.

Man kan sige, at OK-organisationen fandt sin endelige form i de stille år. Det gjaldt også i forholdet mellem OK-Klubberne og OK-Fonden. Der har altid været vandtætte skotter mellem de to organisationer, men tilbage i 1970'erne kunne det være svært for udenforstående at skelne mellem OK-Fonden og OK-Klubberne. Det blev lettere i 1980'erne og 1990'erne. I dag er der fortsat nære bånd mellem OK-klubbernes landsorganisation og OK-Fonden, men efter fondens udflytning fra Frederiksberg i 2018 deler man ikke længere adresse.

Nye veje

Arne Ginge døde i februar 2002, men han nåede at opleve, at OK-Fonden begyndte at få vind i sejlene igen. Den proces begyndte midt i 1990'erne, da fonden kastede sig over et helt nyt forretningsområde: seniorbofællesskaber. Primus motor i projektet var Michael Brostrøm, der gik sammen med en forbrugerorganisation om at udvikle den nye boform. Til at begynde med var der ikke mange fagfolk, der troede på, at seniorer havde lyst til at flytte i "ollekolle". Men eksperterne tog fejl. Seniorbofællesskaberne blev hurtigt populære, og i dag findes der næsten 300 bofællesskaber for ældre i Danmark. Heraf har OK-Fonden været med til at etablere godt 50. Det er flere end nogen anden boligorganisation.

OK-Fonden har løbende videreudviklet og finpudset sit koncept for seniorbofællesskaber. Fonden er således den eneste boligorganisation, der gennemfører studiekredse for beboerne i bofællesskaberne. OK-Fonden er også de eneste, der har opført seniorbofællesskaber i tilknytning til plejehjem med henblik at kunne give bofællesskabernes beboere flere serviceydelser og størst mulig tryghed i hverdagen.

I de senere år har OK-Fonden desuden gået i gang med at udvikle helt nye former for seniorboliger. Det sker i erkendelse af, at det ikke er alle ældre, som har lyst til at bo i et bofællesskab. Himmelev Gl. Præstegaard er et godt eksempel på, hvordan fonden går helt nye veje. I samarbejde med "Fonden Boliger for Livet" har man opført 16 private lejeboliger, der er designet specielt til seniorer og har et plejehjem som nabo.

Det årelange engagement i seniorboliger og bofællesskaber har bevirket, at OK-Fonden siden 1990'erne har udviklet to nye arbejdsområder. Således har fonden i dag en boligadministration, der servicerer beboerne i mere end 1.300 boliger. Hertil kommer en projektgruppe, der består af ingeniører, byggeøkonomer og arkitekter, der har bygget mere end 1.000 boliger. Projektgruppen har i de senere år også fået stor erfaring med planlægningen og opførslen af nye plejehjem. Det er en disciplin, som ikke bare kræver stor viden, men også stor fantasi og vilje til hele tiden at søge løsninger, der kombinerer hensynet til beboerne og hensynet til personalets arbejdsvilkår.

Generationsskifte i ledelsen

Da Arne Ginge døde i 2002, overtog tidligere socialminister, Else Winther Andersen, posten som formand efter at have siddet i OK-Fondens bestyrelse i knap otte år. Det var et nøje planlagt formandsskifte, som Arne Ginge havde udtænkt.

Else Winther Andersen havde forestillet sig, at hun ville fortsætte som formand, frem til hun blev 70 år. Derfor valgte direktionen og bestyrelsen igen at lave yderligere en plan for et generationsskifte, når Else Winther Andersen blev 70 år i 2011.

Planen var, at Michael Brostrøm skulle overtage formandskabet, og daværende vicedirektør, Paul Erik Weidemann, skulle indtræde som direktør. Men allerede fire år før planen skulle iværksættes, måtte Michael Brostrøm erkende, at han var blevet overbelastet. Hvis han ikke skulle gå ned med stress, måtte han sige fra. Efter en kort orlov besluttede han derfor at trække sig som direktør, og man måtte derfor hurtigt gennemføre den plan man havde lagt.

Paul Erik Weidemann blev dermed, lidt før tid, administrerende direktør, og sammen med tidligere boligchef, Eva Lunding Olsen, kom han til at udgøre OK-Fondens direktion.

Else Winther Andersen

Plejehjemmene

OK-Fonden driver 16 plejehjem på Sjælland, Fyn og i Jylland. Alle plejehjemmene er enten relativt nybyggede eller har gennemgået store renoveringer inden for de senere år. De fysiske rammer er således langt bedre end på de oprindelige villaplejehjem, hvoraf det sidste blev lukket i 2014. Ud over de eksisterende bebyggelser har fonden i skrivende stund nye plejehjem på vej i Gribskov, Hillerød og Helsingør kommune.

Alle OK-Fondens plejehjem har deres individuelle særpræg og deres egen mikrokultur, men det er et fællestræk, at der bliver arbejdet målrettet på at skabe gode og stimulerende boligmiljøer for beboerne. Det kommer blandt andet til udtryk ved, at plejehjemmene har tradition for at holde store fester eller ligefrem festivaler, som kan strække sig over flere dage. Men det kommer også til udtryk i hverdagen på plejehjemmene. For eksempel er det typisk for hjemmene, at de har deres egne køkkener og lægger vægt på, at det at spise ikke bare handler om at indtage sund og nærende mad. Det handler også om sanseoplevelser, socialt samvær og genvækkelsen af personlige erindringer.

Det er plejehjemmene, der er inspirationskilden til OK-Fondens vision: Livet skal leves – hele livet. Visionen har sin rod i den ufravigelige opfattelse, at fysisk eller psykisk svækkelse ikke må være en hindring for, at man kan opleve livskvalitet. Man kommer ikke på plejehjem for at dø, men for at leve.

Det kan lyde banalt, men det er langt fra simpelt at indfri den ambition. Det kræver engagerede medarbejdere, som har et skarpt blik for de ting og oplevelser, der vækker glæde og velbehag hos hver enkelt beboer. Og det kræver en ledelse, der kan balancere hensynet til de pårørende, medarbejderne og de frivillige samtidig med, at hensynet til den enkelte beboer altid er i centrum. Det er en væsentlig del af årsagen til OK-hjemmenes succes, at fondens ledelse anstrenger sig for at få den komplicerede kabale til at gå op.

Bo- og behandlingsstederne

Der er mange, som forbinder OK-Fonden med plejehjem og seniorboliger, men det socialpsykiatriske område udgør 25 procent af organisationens aktiviteter. Og det er ikke en ny udvikling. Sådan har det været siden begyndelsen af 1990'erne. I dag driver fonden bo- og behandlingscentre, der fordeler på ti forskellige lokationer i henholdsvis Østjylland, København og Nordsjælland. Et af dem er det smukke Hansted Kloster, der blev opført i 1705 og nu udgør en unik ramme om beboernes hverdag.

Beboersammensætningen på fondens bosteder spænder vidt i både alder, og hvad angår deres personlige udfordringer. De fleste er unge mennesker, der får tilbudt behandling og aktiviteter, som er tilpasset både deres individuelle ønsker og de kommunale handleplaner. Men OK-Fonden driver også to bosteder for midaldrende og ældre med udfordringer som alkoholdemens. Her sigter tilbuddene på at inddrage beboerne i bostedernes hverdagsaktiviteter og på nytænkende tilgang som for eksempel idrætscertificering.

Socialpsykiatrien er et område, hvor behandlingsmetoderne er under permanent udvikling. Det stiller store krav til personalets faglige kompetencer. Derfor har OK-Fonden igennem alle årene foretaget store investeringer i efteruddannelsen af medarbejderne.

Investeringen i uddannelsen af medarbejderne har båret frugt og er en væsentlig årsag til, at OK-Fonden i dag er den største private aktør indenfor psykiatriske bo- og behandlingssteder. Der er intet som tyder på, at det vil ændre sig i den nære fremtid. Tværtimod er fondens bo- og behandlingssteder stadigt mere efterspurgte af kommuner i hele landet. For at imødekomme den stigende efterspørgsel købte fonden i 2018 Arresødal Slot i Nordsjælland. Her vil blive etableret 18 boliger i fantastiske omgivelser.

Hospice

Livet skal leves – hele livet. Den sætning præger hverdagen på alle OK-Fondens hjem og bosteder, men ingen steder opleves ordene mere intenst og nærværende end på Hospice Søndergård i Måløv nord for København. Her er alle beboerne døende. Derfor er hver eneste dag særligt dyrebar. Og derfor er medarbejdernes fokus altid på at skabe mulighed for, at de sidste dage kan leves så rigt og stærkt som muligt.

Men hvordan bruger man sine sidste dage bedst muligt? Svaret på det spørgsmål varierer utrolig meget fra menneske til menneske. Derfor er der heller ingen faste regler for, hvordan et ophold på Hospice Søndergård skal forme sig. Det er altid beboernes egne ønsker og behov, der er bestemmende for, hvordan opholdet bliver. Det være sig ønsket om en særlig slags mad eller behovet for en stille stund med en af de mange frivillige. Hertil kommer, at Hospice Søndergårds læger og sygeplejersker er specialister i smertelindring, hvilket i nogle tilfælde er selve fundamentet for, at den sidste tid kan blive givende og indholdsrig.

Hospice Søndergård er tegnet af Henning Larsens tegnestue og har 16 boliger samt en opholdsstue og et fælleslokale, der blandt andet bliver brugt til musikaftener. Alle boliger har en privat terrasse, der vender ned mod en lille sø. Hospicet har desuden flere gæsteværelser, to mindre køkkener og et legerum, der er beregnet til de pårørende. Der bliver i det hele taget lagt stor vægt på, at de pårørende også skal føle sig velkomne og trygge. Hospice Søndergård har flere tilbud, der kan hjælpe de pårørende med at bearbejde deres sorg.

Fra 2 til 2.000 medarbejdere

Da OK-Fonden så dagens lys i 1969 havde organisationen to medarbejdere på deltid: Stifteren Arne Ginge og hans højre hånd, Thea Brank. I dag, 50 år senere, har fonden 2.000 ansatte. Det er lige så mange, som der er ansatte i en mindre kommune.

Rejsen fra to til 2.000 medarbejdere har ikke været uden udfordringer. Den største udfordring har været at sikre, at OK-Fondens særlige kombination af hjertevarme, faglighed og originalitet ikke langsomt sivede ud af organisationen i takt med, at der blev flere og flere ansatte. Det er derfor, at fonden har defineret et klart værdigrundlag under overskriften: Livet skal leves – hele livet. For netop den sætning og de bagvedliggende værdier udgør det fundament, som OK-Fonden har bygget på siden den første dag. Og skal bygge på i fremtiden.

Det er dog ikke kun en udfordring at blive større. Der er også fordele ved at være en stor organisation. Først og fremmest er det en værdifuld ressource at have 2.000 medarbejdere, der tilsammen har en enorm viden om mange forskellige former for praksis og fagområder. Den ressource er OK-Fonden systematisk begyndt at tappe fra. Det kommer eksempelvis til udtryk ved, at sygeplejersker fra hospicet i Måløv underviser de ansatte på plejecentrene i smertelindring og pleje af døende.

Som et led i arbejdet med at mobilisere medarbejdernes faglige viden har OK-Fonden desuden etableret netværk, hvor chefer på enhederne mødes fire gange om året for at udveksle erfaringer om alt fra palliation til ledelsesudfordringer. Den systematiske erfaringsudveksling har resulteret i, at gode idéer og arbejdsmetoder hurtigere spreder sig fra et sted til et andet sted i landet. Hertil kommer, at der på tværs af enhederne er blevet nedsat flere faglige specialgrupper, som arbejder målrettet med innovation indenfor områder som fx demenspleje.

Mange af de nyeste initiativer udspiller sig på nationalt plan, men det er fortsat vigtigt for OK-Fonden, at både hospicet, plejehjemmene og bo- og behandlingsstederne har en stærk lokal forankring. Derfor er der i hver af organisationens enheder udpeget en til to såkaldte K-agenter (kommunikationsagenter). K-agenterne fungerer som bro til lokalsamfundet, og det er også dem, der står for kontakten med de lokale nyhedsmedier.

Sammen mod fælles mål

Udviklingen de sidste ti år har været mere målrettet end tidligere. OK-Fonden er gået fra at bestå af en række individuelle enheder til i dag at være én organisation. Det er blandt andet sket som et resultat af en direktion, der har set nye muligheder i et fælles potentiale i et stadig mere konkurrenceprøget velfærdssamfund.

Fondsbestyrelsens sammensætning har også været en tydelig medvirkende faktor i den udvikling. Nye kræfter og nye kompetencer er kommet til. Næstformand, Poul Erik Christiansen, bidrager med et skarpt forretningsmæssigt blik, der ikke tidligere har været repræsenteret i omsorgsorganisationen. Ligeledes bidrager Jacob Birkler, Anne-Mette Winther Christiansen og Mette Stavad med deres store kompetencer i forhold til henholdsvis etik, æstetik og politik. Sammen med fondsbestyrelsen har direktionen prioriteret, systematiseret og målrettet hele organisationen for at kunne imødekomme den samfundsmæssige udvikling.

Hovedkontoret for organisationen er også blevet professionaliseret, så OK-Fonden kan stå som den foretrukne, private leverandør af velfærdsløsninger. Det er gået fra blot at være administration af boliger og økonomi til at være strategisk retningssættende for organisationen. En retning der indebærer et fokus på friplejehjem, hospice, udvidelse af psykiatriområdet og seniorbofællesskabs-konceptet.

OK-Fondens chefgruppe.

En plus en er mere end to

OK-Fondens direktion 2007-2019

Der var lavet en generationsskifteplan, da Paul Erik Weidemann blev udnævnt til vicedirektør i 2004. Fondsbestyrelsen og Michael Brostrøm, som var administrerende direktør, ønskede, at Paul Erik skulle overtage ledelsen af OK-Fonden, når Michael på et tidspunkt trådte tilbage.

Skiftet kom før planlagt, da Michael måtte stoppe som administrerende direktør med kort varsel i 2007 på grund af overbelastning. Michael blev efterfølgende udpeget som bestyrelsesmedlem og senere formand for fondsbestyrelsen.

Eva Lunding Olsen blev udnævnt til direktør sammen med Paul Erik, og de to kom til at udgøre OK-Fondens direktion. Michael siger om skiftet: "Det var en af mine klogeste beslutninger! De to repræsenterede tilsammen en ny kapacitet i forhold til regnskaber, overblik – og mod – som satte os i stand til at foretage det gearskifte, som har løftet OK-Fonden til det niveau, vi har i dag.

Verden omkring os og det velfærdssamfund, vi har i dag, det har forandret sig så meget, at vi som privat omsorgsorganisation skal være knivskarpe på, hvad vi ønsker at levere og på hvilke måder".

Paul Erik og Eva om deres fælles ledelse:

"Vi er direktion for hele OK-Fonden og sætter tydelig retning og skaber klare mål for organisationen.

Vi skaber og understøtter et veldefineret ledelses- og arbejdsrum for ledere og medarbejdere, hvor der er plads til frihed og kreativitet, inden for rammerne af fællesskabet.

Det er vigtigt for os, at ledere og medarbejdere oplever, at vi kerer os om dem og støtter op om dem.

Vi fremmer et miljø, hvor ordentlighed står forrest, hvor man lytter til hinanden – og man trygt kan lære af sine fejl."

Paul Erik Weidemann:
Jeg har altid vidst, hvad det var, jeg gerne ville "stå på". Den der respektfuldhed og ordentlighed, som var kendetegnende for Michael, den havde jeg lyst til at fortsætte, men jeg havde også lyst til, at vi skulle dreje organisationen i en ny retning. Vi havde forskellig standard fra enhed til enhed, og jeg var klar til at tage diskussionen: "Er det godt nok?" Jeg er typen, som gerne går mod strømmen, men allerhelst vil jeg gerne sætte retning. Eva har et helt særligt blik for dynamikkerne i vores organisation, for menneskene og for at finde løsninger. Vores makkerskab er og har været afgørende for vores resultater.

Vi tog fat på at arbejde med strategi, og det blev Evas og min fælles rejse. Vi "satte nogle hjørneflag" for, hvor vi gerne ville hen med OK-Fonden. Noget af det, der har stået stærkest i vores samarbejde i direktionen, det er tillid! Og det gør sig også gældende i bestyrelsen. Michaels "valgsprog": Lad os tænke højt sammen – det sætter vi meget stor pris på. Der skal være kontrol med økonomien, men vi kan ikke kalkulere os til alting. Innovation kræver tillid og frihed – og det har vi fået.

Den samme frisættelse forsøger vi at sprede ud i organisationen. Med en passende balance mellem at høre alle stemmer, holde fast i vores værdier – OK-Fondens "Hvorfor" – og sikre, at vi når vores forretningsmæssige mål.

Gode ord fra vores

Borgmester i Roskilde Kommune, Joy Mogensen:

Jeg oplever en rigtig stor livsglæde i OK-Fonden! En meget, meget stor lyst til at skabe nogle rammer, som gør, at man kan leve et glad liv. Og det skal ikke forstås sådan, at I er ufornuftige eller lalleglade. Der er jo rigtig meget sund fornuft i at skabe den tryghed, som gør, at man kan være glad. Når der er styr på fagligheden og de basale ting, så tør mennesker slappe af og udvise glæde. Og det er sådan, jeg oplever medarbejderne og de ting, I organiserer.

Der er noget særligt ved at gå til vores sidste alder, vores sidste tid i livet, uden at blive alt for alvorstynget. For det er jo alvorligt, når det føles som om, sandet løber hurtigere og hurtigere ud af timeglasset. Det er en livsfase, vi alle sammen går og er lidt bange for. Folk tænker: "Hvad med mig, bliver jeg syg? Eller dør de, jeg holder af og mit netværk fra mig?"

Det er desværre ikke alle, der har fundet den recept på at være glad for livet, selvom der måske ikke er så meget af det tilbage. Og der, synes jeg, I i OK-Fonden formår at have respekt og ærbødighed for, at det er en alvorlig tid i livet, hvor man får nogle slag – men så alligevel får vendt det rundt og får livsglæden ind.

Et andet vigtigt kendetegn ved OK-Fondens medarbejdere og tillidsvalgte er, at de engagerer sig bredt i lokalsamfundet. Også når det ikke lige akkurat, "bulls eye", handler om det, der er i OK-Fondens sigte. Det er jeg rigtig, rigtig glad for som lokalpolitiker. Det gør en forskel, at man kan lade sig inspirere og gribe de ting, der sker, og drage det ind, fx i hverdagen på et plejehjem.

Borgmester i Gribskov Kommune, Anders Gerner Frost:

Vi er superglade for vores samarbejde omkring OK-Fondens nye friplejehjem, Bavne Ager, i Gribskov Kommune. Jeg taler på hele forvaltningens vegne og alle politikere, som har været involveret i det her. Jeg oplever, at kommunens folk har en oprigtig glæde ved jeres "butik" og synes, at det, I står for, er godt og sundt.

Vi opfatter OK-Fonden som en seriøs samarbejdspartner. Det betyder rigtig meget for os som kommune, at man har en god fornemmelse, inden man starter sådan et stort projekt. At der er en god energi og en tro på, at det bliver godt.

Og hvis jeg ser ud over det konkrete projekt og de folk, I har med der, så har OK-Fonden overordnet et godt image. Nu er det her jo et jubilæumsskrift, men jeg mener det faktisk. Jeg oplever, at OK-Fonden er kendetegnet ved en ordentlighed, som ikke er en selvfølgelighed. Jeg føler i allerhøjeste grad, at det er noget I lever op til, ikke bare noget I siger. Derfor var det heller ikke svært for Gribskov Kommune at vælge OK-Fonden som samarbejdspartner.

Gribskov Kommune ligger langt fremme i feltet med offentlige-private partnerskaber. Vi har lært meget af den udvikling og ved, at fleksibilitet er alfa og omega. Velfærdsopgaverne er komplekse og de kan ændre sig i løbet af få måneder eller år – og der er samarbejdet og tilliden naturligvis helt afgørende.

I fremtiden kommer vi i kommunerne til at skulle løse både eksisterende og helt nye opgaver – på nye måder, i nye fællesskaber. Det gælder indenfor socialområdet, sundhedsområdet, ældreområdet og psykiatriområdet. Og der håber jeg da, at OK-Fonden er en samarbejdspartner og medspiller i Gribskov. Det kan vi sagtens se for os.

samarbejdspartnere

Socialdirektør i Kolding kommune, Lars Rasmussen:

Min erfaring med at samarbejde med OK-Fonden går 20 år tilbage, og tre nøgleord for samarbejdet er professionelt, troværdigt og udviklingsorienteret.

OK-Fonden er en dygtig organisation, som altid har været kendetegnet ved en meget høj faglighed og kompetence. I ved altid, hvad I taler om, og hvad I har med at gøre.

Troværdighed er en æressag, og man kan altid regne med, at et ord er et ord, og en aftale er en aftale, også selvom den ikke er nedfældet på papir.

OK-Fonden går foran i forhold til at udvikle og nyskabe tilbud, og det er både, når det handler om fysisk byggeri, men også i forhold til den daglige drift, der udleves for beboere og medarbejdere.

Jeg synes, det er særligt kendetegnende for OK-Fonden, at professionalismen går hånd i hånd med en meget sympatisk, næsten hjemlig atmosfære med en hyggelig og personlig omgangsform. Det er helt klart et særligt kendetegn, at I er i stand til at kombinere "business with pleasure", og det er en af årsagerne til det årelange samarbejde vi i Kolding kommune har haft med OK-Fonden.

Det er altså en fornøjelse at samarbejde med en organisation, som i den grad er gennemsyret af vigtige, rigtige og meget tydelige værdier, som hver eneste dag udleves af Michael, Paul Erik og Eva.

Hjertelig tillykke med jubilæet!

Erhvervsfilosof og partner i Qant, Kasper Warming:

Stort tillykke med de 50 år!

Tak for at bevise, at en stor organisation kan have et menneskeligt ansigt. Mens store dele af vores samfund, og især store organisationer, er godt i gang med at tænke mennesket ud af "den store ligning" og udelukkende fokuserer på tal, sætter I mennesket forrest, i alt hvad I gør. Det er egentlig ret underligt at skulle sige, men det er unikt!

Måske af ovenstående grund lyder devisen, at man skal have "kunden i centrum", men den slags modeord appellerer ikke til jer. For her har kunden aldrig været ude af centrum. Faktisk er devisen for smal til OK-Fonden, for I har ikke bare kunden i centrum, men selve mennesket i centrum. Det er langt større og smukkere og i virkeligheden en langt bedre forretningsstrategi på trods af, at det kan lyde ustrategisk i nogles ører. Tak for at vise omverdenen det!

Jeg ønsker den lyseste fremtid for jer alle i OK-Fonden!

Tilkøb – det ekstra man kan købe efter ønske

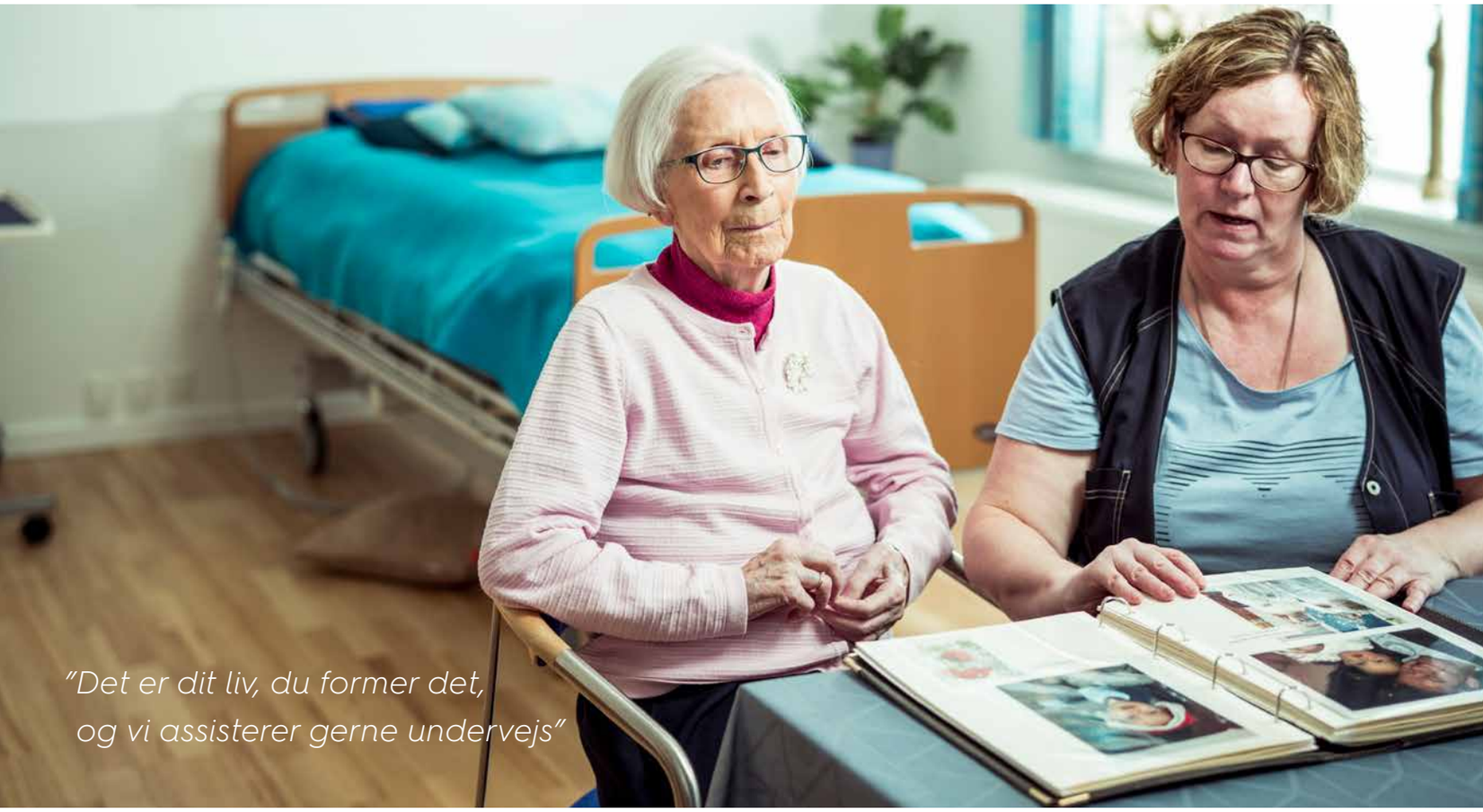

"Det er dit liv, du former det, og vi assisterer gerne undervejs"

Som privat udbyder har OK-Fonden mulighed for at tilbyde alle beboere, at de kan benytte sig af tilkøb, hvis de ønsker sig noget, som ikke er en del af den "grundpakke", kommunen dækker.

– Selvbestemmelse er helt centralt, og her er tilkøb en mulighed, som betyder, at du kan fortsætte dine vaner eller forsøde dit liv, præcis som du selv eller måske din familie ønsker det, når du kommer på plejehjem hos os, forklarer Inger Marie Eriksen, chef for Betty Sørensen Parken i Vejle.

I OK-Fonden har tilkøbene været alt muligt forskelligt, lige fra en fast aftale om at få skiftet bakken i et undulat-bur til ledsagelse i privatfly til familiebryllup i Italien. Men det mest almindelige er tilkøb, som hjælper og glæder i hverdagen.

Anette Løwert benytter sig hver måned af tilkøb til sin mor, Gurli Løwert Pedersen, som har boet på Betty Sørensen Parken i ni år, først i en ældrebolig og de seneste fem et halvt år i en plejebolig. Anette fortæller:
Min mor er hårdt ramt af demens. Hun bliver passet på allerbedste vis, og jeg er så taknemmelig for, at hun bor her. Hun får jo al den almindelige omsorg og pleje, og jeg behøver aldrig at være bange for, at hun ikke kommer i bad, eller at der ikke er nogen, der taler med hende.

Jeg kommer hos min mor, så ofte jeg kan. I øjeblikket er det næsten dagligt, men jeg er enebarn og har et tidskrævende arbejde, så jeg er meget, meget glad for de muligheder, vi har for tilkøb! For værdigheden og sikkerheden der ligger i det frie valg og de personlige aftaler.

Da mor boede i ældreboligen, som ligger ved siden af plejehjemmet, fik hun fx bragt frisk fisk hver onsdag. Hun havde fast rengøring, og om vinteren blev hun

Eksempler på tilkøb:

Ledsagelse – fx til lægebesøg, tandlæge, kiropraktor, besøg hos familie, indkøb, kirkegang, koncerter, sportskampe, rejser, ridning, svømning, cafébesøg, gåtur, cykeltur

Kæledyr – fx rengøring af bur, hjælp til hundeluftning, dyrlægebesøg,

Praktiske opgaver – fx hovedrengøring, vask af gardiner, specialvask (fx uld), opsætning af lamper, tv og lignende, malerarbejde, havearbejde, reparation af tøj, samling af møbler, flyttehjælp

Mærkedage – fx planlægning og afholdelse af fest, reception, mindehøjtidelighed

Wellness – fx spabad, massage, ekstra personlig pleje (fx ekstra oprulning af hår, hårvask, fodbad), frisør, fodpleje

IT og økonomi – fx betaling af regninger, budgetlægning, hjælp til mails, bestillinger over nettet, installering af computer, telefon og tablet

Indkøb – fx friske blomster, øl, vin og spiritus, fast food, snacks, gaver, tøj, møbler

Mad og drikke – fx kaffe og hjemmebagt kage eller et måltid mad til egne gæster, mad ud af huset

fulgt til aktiviteterne i Torsdagsklubben. Nu er de tilkøb, vi benytter, fx ekstra rengøring, fordi min mor ser dårligt og let spilder, når hun spiser. Men især er jeg glad for, at vi kan købe alene-tid med en medarbejder, min mor holder særligt af. Så sidder de to og kigger billeder sammen i ro og fred.

Min mor har en pæn økonomi, men selv hvis jeg ikke kunne bidrage, og hun kun havde haft folkepensionen, havde der været plads til noget af det. Min mor bruger jo ikke rigtig andre penge på sig selv.

Jeg er sikker på, at uanset hvad jeg spørger om, så er der mulighed for det. Jeg skal snart på en rejse til Australien, og jeg har aftalt med personalet, at der altid er en, som kan holde min mor i hånden, fx hvis hun bliver dårlig, og det tager tid for mine sønner at nå frem. Det giver den der uvurderlige ro for mig.

Mennesker, mad og måltider

Hjemmelavet mad fra egne køkkener er hovedreglen i OK-Fonden. God mad og gode måltider betyder livsglæde og er en vigtig ingrediens i plejen af ældre mennesker og mennesker med psykiatriske diagnoser. Et toårigt udviklingsprojekt med støtte fra Nordea-fonden betyder et yderligere løft af måltidskulturen hele vejen rundt på OK-Fondens enheder. Forløbet "Mennesker, mad og måltider" udvikler både selve maden, stemningen og de omgivelser, beboerne spiser måltiderne i.

En lang række medarbejdere fra både køkkener og pleje har været på kursus hos Københavns Madhus i blandt andet ernæring, måltidskultur og det gode værtsskab. Enhederne går til opgaven med forskellige indgangsvinkler. Nogle steder har mellemmåltiderne fået et løft, et plejecenter laver spisearrangementer med sine naboer, og et tredje sted spiser og hygger studerende med beboerne.

I projektets første fase har syv enheder været samlet flere gange for at udveksle erfaringer og viden. Målet er ikke at gøre dem ens, men at skabe forandringer lokalt med tydelige spor og mål for udviklingen, så andre kan drage nytte af erfaringerne. En evaluering skal hjælpe med at brede resultaterne fra Mennesker, mad og måltider ud til alle OK-Fondens enheder – og til inspiration for den danske plejesektor.

Hovedformålet med projektet er at udvikle én samlet "måltidsopskrift" for, hvordan der kan arbejdes med, tænkes på og tales om mennesker, mad og måltider, så man skaber størst mulig sundhed og livskvalitet.

Det sker ud fra disse pejlemærker:

- Værtsskab
- Æstetik
- Individuel tilpasning af maden
- Madens kvalitet
- Madens fremstilling
- Organisering og kultur

Den magiske dug

De fleste beboere på Helenes Minde i København lider af alkoholdemens, og mange har desuden en alvorlig psykiatrisk diagnose. Det betyder, at de fælles måltider kan være en livlig affære og til tider præget af uro og konflikter.
I gruppen af urolige beboere finder man Jens (opdigtet navn). Han er både højrøstet og har svært ved at sidde stille.

Det ændrede sig dog, da pædagog Susan Bartels og et par kolleger i forbindelse med Mennesker, mad og måltider i juledagene lagde mærke til, at Jens blev påfaldende rolig, når der kom dug på bordet.

De eksperimenterede derefter med at lægge dug på bordet, hvor Jens spiser, og resultatet var hver gang det samme: Jens blev roligere.

Susan Bartels og kollegerne er ikke sikre på, hvorfor Jens reagerer, som han gør. Men de ved, at den lille detalje med dugen har stor og positiv betydning. Både for Jens, medarbejderne og de andre beboere.

Vellignende tyggevenlig mad

Umiddelbart ligner de to sildemadder og æggemadder hinanden, og det er netop pointen. Der er dog en afgørende forskel. Mens den øverste er helt almindelig, er den nederste tilberedt, så den er nem at spise for ældre, som har svært ved at tygge og synke. Såkaldt dysfagi-mad.

Man kan blende maden til dysfagikere, men en grødet, brun masse vækker ikke appetitten. Derfor gør Betty Sørensen Parken i Vejle meget ud af at servere tyggevenlig mad, som til forveksling ligner den mad, de andre beboere får. Det giver gode resultater.

For det første spiser dysfagikerne mere af den tyggevenlige mad, og der er et eksempel på, at en beboer har taget fem kilo på. Andre er påvirket af kroniske sygdomme, og her kan målet være at stoppe vægttabet. Der er flere eksempler på, at det også lykkes. For det andet føler dysfagikerne sig ikke uden for, når de får samme mad som de andre ved bordet, og det gør også, at de spiser mere.

Grønlandske hellefisk på menuen

Hellefisk fanget på langline gennem huller i isen ved verdens nordligste bosættelse, bygden Qaanaaq i det nordvestlige Grønland, hører ikke til hverdagskost på Dreyershus i Kolding. Heller ikke selv om der står fisk på menuen hver onsdag.

For at give aftenvagterne mod på at springe ud i andre fiskearter end rødspætter, skrubber og laks afholdt gourmetkok Peer Frausing i marts et kursus på plejehjemmet, hvor ti medarbejdere forvandlede rå hellefisk til et udsøgt måltid for 100 beboere, ægtefæller og gæster.

Per Frausing har lavet mad på Kongeskibet Dannebrog og er i dag med i den socialøkonomiske virksomhed ICE Social Economic Activities, som støtter bæredygtig udvikling af grønlandske samfund. Til kursisternes store overraskelse kom han med hele hellefisk, så de måtte begynde helt fra bunden med at gnide det glatte lag af fiskene med salt.

"Hvad synes du om at arbejde

Birthe Løje,
afdelingsleder, Margretecentret

Det betyder meget for mig, at OK-Fonden har så tydeligt et værdisæt, som tager udgangspunkt i det enkelte menneske. Værdierne gør, at vi i OK-Fonden har et fælles fundament og et fællesskab og en samhørighed, uanset geografi.

Jeg er stolt og glad over at være medarbejder i OK-Fonden. Når jeg tænker tilbage på den udvikling, vi har været igennem på Margretecentret de sidste 3 år, bliver jeg helt "høj". Vi har OK-Fondens værdier med hver dag i arbejdet hos vores beboere, de pårørende og hinanden og ser det enkelte menneske, som et helt unikt individ.

Anne-Grete Fledelius,
husassistent, Egå

Jeg har været med på Egå siden starten, og jeg plejer at kalde det verdens bedste arbejdsplads. Det er et fantastisk sted! Jeg er rigtig glad for kontakten med beboerne og det tværfaglige samarbejde med kollegaerne.

Mellem klokken 8 og 9.30 er jeg "morgenvært", hvor jeg dækker bord og hygger om beboerne. Det er livgivende at få lov til. Jeg får så mange guldkorn med på vejen.

Alexandria Nielsen,
SSH-dagvagt, Margretecentret

OK-Fonden ser og tænker anderledes på det at være ældre i 2019. Vi ser mennesket foran os og giver dem, hvad de har brug for. Vi går foran på mange punkter og starter mange nye tiltag, som jeg ville ønske, at alle borgere fik mulighed for, kommunalt som privat.

Det er et godt sted at arbejde. Der er ikke langt fra tanke til handling, har man en ide, bliver den grebet med det samme og afprøvet. Man har stor medindflydelse, om det så er ferie eller arbejdsgange. Det giver én, en følelse af at være mere end "bare" en medarbejder, og det giver trivsel.

i OK-Fonden?"

Kasper Lassen,
fysioterapeut, Enghaven

Her arbejder jeg mere med relationsarbejde, end jeg har kunnet andre steder. Jeg kan tage beboerne lidt mere i hånden, når de skal "vove pelsen" i noget træning, eller de skal være fysisk aktive generelt. Derfor er jeg også begyndt at tage en masse interne kurser. Det har jeg været rigtig glad for.

Jeg synes, at det er spændende at arbejde i OK-Fonden. Her løfter vi tværfagligt i flok – fordi, hvis man ikke arbejder sammen tværfagligt, så tror jeg ikke, det lykkes at trænge helt ind til beboerne. Jeg synes, at det er spændende, at man kan lære noget af de mange faggrupper. Og så kan jeg godt lide beboerne. De bliver nogle "unge", gode mennesker, når de er i gang – når de får nogle små succesoplevelser. Det beriger mit arbejde, at jeg kan se, at træningen bærer frugt. Det, synes jeg, er fedt.

Jane Skov,
sygeplejerske, Margretecentret

Jeg oplever indflydelse på eget arbejdsmiljø. Oplever en hverdag i udvikling og har nogle gode kollegaer, der er med til at give arbejdsglæde.

At arbejde i OK-Fonden betyder at være med til at arbejde værdibaseret og være med til at udøve en pleje, der har beboeren i centrum, så vedkommende oplever værdighed i det levede liv.

Mia Bundgård,
serviceassistent, Margretecentret

At arbejde i OK-Fonden betyder, at jeg har indflydelse på mine arbejdsprocesser og min dagligdag. At jeg er med til at gøre en forskel, hver dag. Kort sagt så betyder det for mig TRIVSEL og ARBEJDSGLÆDE.

Jeg synes, det er fantastisk livsbekræftende, og jeg synger hver eneste dag på arbejde. Det kan varmt anbefales, både at være medarbejder i OK-Fonden og at synge på arbejde...

Frederik Holm Daugård
Pedel / husassistent, Enghaven

Det betyder, at jeg har et job, der giver mening. Det er vigtigt for mig at komme på arbejde hver dag med et smil og imødekommenhed. I og med, jeg også er husassistent så må der gerne se ordentligt ud – komme i krogene.

Jeg er rigtig glad for at være medarbejder i OK-Fonden. Jeg tænker tit, at det ikke er for pengenes skyld – men det er for mine kollegaer og det stykke arbejde, jeg leverer, der betyder mest for mig.

Helena Christensen,
SSA, Egå

Jeg har arbejdet i det kommunale i mange år, men jeg er helt vild med jobbet her. Vi har frihed under ansvar, man får lov at bruge sig selv. Her er mange muligheder for kompetenceudvikling, og vi har en rigtig god personalepleje.

Marianne Bjørnskov,
SSA-aften, Margretecentret

Kombinationen af glæden ved mit arbejde med mennesker, OK-Fondens værdigrundlag og ledelsens handlekraftige måde at tackle opgaverne på, gør det til en god arbejdsplads.

Som medarbejder får jeg lov til at udvikle mig, at arbejde med de kompetencer, som jeg besidder, og sammen med kollegaer yde den bedste service for beboerne på Margretecenteret.

Jytte Sørensen,
SSA, Egå

OK-Fonden Egå er mit andet hjem! Jeg er flyttet fra Ebeltoft for at være tættere på. Jeg synes rigtig godt om at arbejde her. Hvis man har brug for en ekstra fridag eller for at bytte, så er det aldrig et problem. Vi bliver lyttet til, og alt kan lade sig gøre.

Jeg kunne gå på efterløn, men jeg vil gerne fortsætte, til jeg bliver 67.

Henrik Knudsen,
pedel, Margretecentret

Det betyder rigtig meget, for ikke at sige alt for mig at arbejde i OK-Fonden! Jeg har aldrig haft en bedre arbejdsgiver i mit arbejdsliv. Det betyder også meget, at man går glad og tilfreds hjem og møder næste dag glad og tilfreds.

Som pedel er det dejligt at få meget ansvar til at løse alle de mange udfordringer, som kommer i hverdagen. Jeg kan godt lide, at der ikke er langt, fra du kommer med en ide, til arbejdet bliver sat i gang. Jeg har et rigtig godt samarbejde med vores leder. Det er en fornøjelse at møde på arbejde hver dag.

Döndü Gültekin,
SSH, Egå

Det er en dejlig arbejdsplads. Her er god plads. Jeg har gode kollegaer, vi kan arbejde sammen på kryds og tværs, og vi har den tryghed, at vi altid kan gå til hinanden. Vi har en god chef. Hun tager tingene med det samme, og vi bliver hørt, også hvis det er personligt. Vi er et godt team!

Vi har nogle dejlige beboere. Jeg savner det, når jeg har ferie en uge. Jeg kommer altid glad på arbejde.

Pernille Alstrup Jensen,
fysioterapeut, Egå

Jeg kan godt lide, at vi er selvejende, og at OK-Fonden er en værdibaseret organisation. Alle kan jo komme med fine ord, men her er værdierne mærkbare i hverdagen. Vi er tættere på hinanden, ledelsen er tæt på, og der er stadig en pionerånd.

Jeg kan godt lide huset. Lyset. Det er mærkbart, at vi har god plads. Det er bare en fest at komme herind!

Det seneste skud på stammen i OK-Fonden er det socialpsykiatriske bo- og behandlingssted, Arresødal Slot i Frederiksværk, for mennesker med psykiske sårbarhed og sygdom.

De to fløje, Kavaler- og Prinsessefløjen, som ligger foran slottets hovedbygning, er blevet renoveret og ombygget til at rumme 18 boliger. Slottets hovedbygning danner rammen om aktiviteter, samtalerum, fællesspisning og administration, personalelokaliteter og produktionskøkken.

Målet er at blive chef i eget liv

OK-Fonden er Danmarks største private leverandør af social-psykiatriske bo- og behandlingspladser til psykisk sårbare mennesker. 235 døgnpladser, fordelt på 11 enheder i Jylland og på Sjælland – foruden et udekørende team til at støtte psykisk sårbare i eget hjem.

Psykiatridirektør Lone Lundsgård fortæller her om OK-Fondens udvikling og tilgang på psykiatriområdet:
Vi har flere enheder på vej. Der er brug for kombinationen af bosted og behandling. Indlæggelserne på de psykiatriske hospitaler bliver kortere og kortere, mens ventelisterne bliver længere. Mange har brug for andet og mere end et bosted, når de bliver udskrevet.

Lone Lundsgård, tidligere chef for OK-Fondens bo- og behandlingssteder i Jylland, er nyudnævnt psykiatridirektør i OK-Fonden.

OK-Fondens bo- og behandlingssteder sætter ind på flere fronter: Med velfungerende bolig, behandling, uddannelse og arbejdsliv. Beboerne er sikret behandling hos terapeuter og psykologer, udredning hos psykiater, hvis der er behov for det, og en tværfaglig støtte til deres liv med sygepleje og pædagogisk og socialpsykiatrisk indsats. Behandlingen bliver tilrettelagt sammen med beboeren, og vi samarbejder aktivt med pårørende og med den pågældendes kommune.

En særlig IT-platform understøtter arbejdet. Det betyder, at beboerne kan være "herre i egen behandlingsplan", og vi kan dokumentere på tablets, ude i boligen sammen med beboeren. Det mindsker fejl og er en fordel, ikke mindst i forhold til yngre beboere, som i forvejen færdes hjemmevant på elektroniske platforme.

Vi rummer hele spektret med mennesker fra 18 til 80 år og kan lave specialiserede indsatser til mange forskellige målgrupper. Man kan på nogle af vores enheder både bo og arbejde, med psykiatrien i fokus. Vi arbejder også med mennesker med dobbeltdiagnoser, hvis man fx er udfordret af både misbrug og psykisk sårbarhed. Og for at imødekomme de unges behov, har vi startet Særligt Tilrettelagt Uddannelse, STU, flere steder i landet.

Vores medarbejdere bliver uddannet til terapeuter, med afsæt i systemisk teori og metode. Den anerkendende og respektfulde tilgang til det enkelte menneske er essensen i OK-Fondens værdigrundlag og i vores praksis.

Vores enheder gennemfører løbende målinger, så vi kan dokumentere effekten af de indsatser og behandlinger, vi laver, og hvor meget tid, vores beboere har sammen med medarbejderne.

Med den rigtige samlede indsats, kan vi støtte psykisk sårbare, så de kan komme ud i livet og videre. Målet er, at vores beboere bliver chefer i deres egne liv og får den bedst mulige tilværelse. Vi opfatter ikke psykisk sygdom som kronisk.

Jeg skal kunne være til

Arbejdet som sygeplejerske her på Hospice Søndergård er det bedste job, jeg har haft! Først og fremmest fordi det er en enormt god arbejdsplads, og det er det nødt til at være, fordi ellers kan man ikke holde til det. Jeg får energi af at have et rigtig godt arbejdsmiljø og nogle gode kollegaer. Det er vigtigt, for jeg giver hele tiden – også af mig selv.

Tidligere arbejdede jeg som sygeplejerske på et hospital. Dengang fortalte jeg aldrig noget om, hvor jeg boede, og hvor mange børn, jeg har, hvad jeg havde lavet i weekenden osv. Men det gør jeg her. Vi kan jo ikke snakke så meget om, hvad der skal ske ude i fremtiden, for da er de syge her ikke.

Lige i øjeblikket har jeg en beboer, som havde sin far på besøg i weekenden. De talte om, at de godt kunne tænke sig påskeøl, og så sagde jeg, at jeg tager en med til jer i morgen, for min mand brygger selv, og han har lige lavet påskeøl. Sådan falder det naturligt at give lidt af sig selv.

En dyb meningsfuldhed

Det kan selvfølgelig opleves paradoksalt at sige, at man godt kan lide hver dag at gå et sted hen, hvor mennesker skal dø. Men det er jo, fordi jeg synes, det er direkte meningsgivende at hjælpe mennesker i den mest sårbare og skrøbelige situation, man kan være i – når man skal fra livet.

Jeg bliver tit spurgt af venner og bekendte, om ikke mit arbejde er meget livsbekræftende. Jeg vil hellere sige, at det bekræfter, at livet er værd at leve, når det er så sårbart og sorgfuldt, at man skal dø.

Det er jo ikke min sorg

Jeg bliver også spurgt, om ikke det er vanvittig hårdt. Jeg plejer at sige, at det er jo ikke min sorg. Jeg kan sagtens blive berørt, men jeg skal ikke være så tæt på, at jeg føler, det er mig, der mister. Så kan jeg ikke være til ordentlig hjælp.

Jeg får også meget tilbage! Det handler om, at der skal være en tillid, som ikke kun er faglig, men også personlig. Vi kommer ind under huden på de her familier, som måske ingen andre gør. Og vi oplever så meget varme og glæde og taknemmelighed.

Vi ser det hele

Vi ser jo alt! Også det "grimme". Det kan være familier, som er uvenner, eller der kan dukke et barn op, som ingen vidste noget om, eller der kan have været en barsk arvesag tidligere … alle mulige forskellige, menneskelige problemer, dem ser vi. Og det kræver personlig tillid at have os tæt på i den situation.
Det vigtigste er, at vi har rummelighed. Man skal kunne være til stede. Nu. Og så skal man kunne vende, skifte spor og følge beboeren.

Plads til at være sig selv

Her er rum til alle slags mennesker – også hvad vi kunne kalde lidt skæve eksistenser. Vi har fx lige haft en med rigtig mange plastikposer og to katte, som hele tiden stak af.

Der kan også være beboere, som har et stort forbrug af alkohol. Det er ikke altid, de gider det med, at vi skal ind og hjælpe med at vaske og ordne. De vil måske bare have lov til at rode og regere. Det skal der også være plads til. Vi er jo ikke et afrusningssted eller et behandlingssted på den måde.

Det svære

Det sværeste for mig er ikke døden – eller "skæve eksistenser", som ikke følger de gængse normer. Det vanskeligste er, når jeg ind imellem oplever, at pårørende forhindrer, at vi kan lindre den syge tilstrækkeligt, hvis de ikke er enige med os i, hvor dårlig deres kære er. Eller der kan være uoverensstemmelser mellem den syge og familien, hvor den syge ikke orker mere, men familien stadigvæk ønsker, at vi skal behandle og gøre rigtig meget. Det, synes jeg, kan være svært!

stede. Nu.

Dorthe Kjærby fortæller om at arbejde som sygeplejerske på OK-Fonden Hospice Søndergård:

"Omgivelserne her betyder rigtig meget. Efter at have arbejdet på Hospice Søndergård i otte år, lægger jeg stadigvæk mærke til, at jeg arbejder i smukke, dejlige, lyse omgivelser. Det bidrager jo også til medarbejdernes velvære i forhold til at arbejde i et klinisk hospitalsmiljø med streger på gulvet."

Der er selvfølgelig situationer, hvor vi er nødt til at komme ind over. Fx hvis en beboer selv har været vant til at styre sin medicin, og vi kan se, at den pågældende bliver rigtig dårlig af det. Eller hvis en beboer har en adfærd, som kan genere andre. Så prøver vi os frem, og så finder vi løsninger sammen.

At sidde på sine hænder

Hvis man tidligere har arbejdet på et hospital, så er det nogle gange en stor udfordring at komme her. Man kan let få lyst til at gøre noget, men nogle gange skal man lære blot at være. Vi skal kunne "sidde på hænderne". Det kan være svært, fordi man som sygeplejerske er vant til at skulle handle hele tiden. Specielt hvis man kommer fra det akutte område, hvor man skal redde liv. Her skal vi nogle gange bare være til stede og vente – og måske ikke vaske og sjaske og skifte tøj og lægge rent på og skrubbe og skure og børste tænder og gøre ved. For måske er det vigtigere, at man netop den her dag bare lige sidder hos den syge og hører på en historie.

Jeg tænker mere på livet

Jeg er ikke blevet bange for døden af at arbejde her. Jeg går ikke og tænker på min egen død, mere end alle mulige andre gør. Men jeg tænker mere på livet, end jeg har gjort tidligere. Jeg skal være sikker på, at jeg gør det, der er vigtigt i mit liv. Jeg skal have plads til at have det sjovt og til at nyde livet. Det er jeg blevet mere bevidst om. At jeg skal leve – de dage, der er.

Æstetiske omgivelser er en kerneværdi i OK-Fonden

Æstetik handler om "det skønne" omkring os. Er her smukt? Dufter her godt? Er lydene behagelige? Føles det godt? I OK-Fonden gør vi os umage for at skabe omgivelser, som hver dag glæder både sanserne og sindet. Vi har bedt fire mennesker i OK-Fonden om at "oversætte" æstetik til noget konkret – ved at lade dem placere et OK-hjerte på deres yndlings-spot.

Jonna Kjeldsen, administrativ koordinator på OK-Fonden Egå, har valgt et af plejehjemmets små "stoppesteder", som man møder undervejs på gangene.

OK-Fonden Egå er et meget populært valg i Århus-området. Som en pårørende udtrykker det: "Det er så dejligt at komme ud på et plejehjem, som er så fuldt af lys og liv!"

Jonna: Mit æstetik-spot handler om lysindfaldet, ikke bare her, men i hele huset. Vi har store ovenlysvinduer i gangene og store vinduespartier i opholdsrummene. Lyset gør det til noget helt særligt for både beboere og medarbejdere. Ja, selv på en regnvejrsdag er her skønt!

Lyset og de små "temaer" eller "stoppesteder" rundt omkring virker inviterende. Det er vigtigt, at de ældre kommer ud af deres boliger og tager del. Her kan man finde ro på en lille plet, selvom det er et stort hus. De små miljøer bidrager også til følelsen af hjemlighed, og så er der noget at snakke om.

Jeg vil gerne give stor ros for materialevalget i byggeriet og indretningen. Det bidrager alt sammen – gulvet af egestave og møblerne – til den lyse stemning og til oplevelsen af kvalitet.

Det er et smukt og dejligt hus at være en del af. Det betyder meget for medarbejderne, for det giver lyst til, at man giver den en skalle og gør sit allerbedste.

Søren Lasse Pedersen, arkitekt og medarbejder i projektafdelingen på OK-Fondens hovedkontor, har valgt "Kaminstuen" på plejehjemmet OK-Fonden Himmelev Gl. Præstegård i Roskilde.

Plejehjemmet og de 16 "Boliger for Livet" ved siden af, som blev indviet af H.K.H. Prinsesse Benedikte den 7. maj, er blandt OK-Fondens meget roste nybyggerier.

Søren: Det har været svært at vælge, fordi der er rigtig mange steder i det her byggeri, som er særlige, fordi der kun er et af dem: En særlig farve, en ny retning, en variation, en fortolkning. Der er virkelig mange gode kroge her.

Men jeg har valgt "Kaminstuen". Den er foret med egetræ, der nærmest folder sig og danner rummets gulv, vægge og det dramatiske loft – og så er rummet gennemlyst fra nord og syd med have på begge sider. Når man på den måde kan se, hvor man er, så hjælper det til at orientere sig i huset. Loftet er både højt og lavt. Og der er mange gode steder at slå sig ned, også hvis man kommer herind alene. Det er et usædvanligt, men meget menneskeligt rum, synes jeg.

Kaminen giver et element af varme i rummet, selvom det ikke er en rigtig pejs. (Ild er for farlig og kræver konstant opsyn, når her færdes mennesker med demens). Den her laver ufarlig vanddamp, som bliver belyst i gule, orange og røde farver. Når den er tændt, så sætter folk sig ved den, fordi vi mennesker instinktivt søger mod "ilden".

Det kan være svært at få et byggeri til at give følelsen af hjemlighed, men jeg synes, det er lykkedes både inde og ude i det her byggeri. Den oprindelige tanke er, at det skal minde om en landsby med små gyder og stræder, hvor man ser noget nyt om hvert "knæk" eller hjørne. Og alt pompøst er pillet ud af byggeriet. Alle valg er taget for menneskenes skyld – dem der bor her, dem der kommer her, og dem der arbejder her.

Mette Stavad, arkitekt og administrerende direktør for Pluskontoret Arkitekter i Aarhus og medlem af OK-Fondens bestyrelse, har valgt det nybyggede seniorbofællesskab, Sundbakken, i Horsens.

Et byggeri med den perfekte balance mellem privathed og naboskab-fællesskab-venskab.

Mette:
Æstetik betyder i bund og grund at sanse. Jeg har valgt Sundbakken af flere grunde. Byggeriet taler i høj grad til sanserne, og det har en særlig social bæredygtighed. Bebyggelsen er nærmest sin egen lille bydel med forskellige boliger i små huse, placeret omkring et grønt gårdrum, et fælleshus og haver.

Fælleshuset ligger som et centralt hjerte, der i sin udformning skaber små "lommer" eller solkroge mod de forskellige verdenshjørner. Bygningen er beklædt med plader i en varm bronzefarve. Placeringen af fælleshuset signalerer, at det er mere end en samling private hjem.

Boligerne rundt om er mere traditionelle med sadeltag og lyse, sandfarvede teglsten. I facaderne er der smukke, detaljerede partier, hvor teglstenene er forskudt fra hinanden. Altangangene på førstesals-boligerne er skærmet med skiftevis bronzefarvede plader og glasplader, så man kan placere sig både "åbent" og mere privat.

Eva Lunding Olsen, direktør for OK-Fonden, har valgt terrasserne på OK-Fonden Hospice Søndergård.

Hospice Søndergård er klart og enkelt opdelt efter husets overordnede funktioner. Fælles opholdsarealer og personalefaciliteter er placeret nær indgangen, således at alle boligerne opnår den størst mulige privatsfære.

Eva : Jeg kunne sige rigtig meget om æstetik og smukke steder i OK-Fonden, men hvis jeg skal vælge noget, jeg synes, er helt særligt, så er det de terrasser, vi har fået lavet udenfor hver bolig på Hospice Søndergård.

De skaber en fin krog. De er smukke i materialevalget og ikke mindst i udsigten til søen og naturen. De er både æstetiske og har en funktionalitet. Det gør en verden til forskel for de beboere, vi har boende, og for de pårørende, at man har mulighed for at få sin seng kørt ud på terrassen. Det at have øje for at man, også til allersidst i livet, kan få lov til at ligge ude i solen og nyde naturen. Det, synes jeg, er gennemtænkt og gør det om muligt endnu mere smukt.

Jeg har været pårørende her, så jeg har selv oplevet værdien ved at kunne bruge de små "lommer", som jeg synes, terrasserne er – som både skaber mulighed for at være privat samtidig med, at man er ude i naturen, i det offentlige rum. Det er smukt tænkt.

Min faster døde herude et tidligt forår, og det, at hun kunne ligge og se gæssene ankomme og håbe at nå at se gæslinger, det var helt fantastisk.

Hospice Søndergård er bygget op sådan, at alle boligerne vender ud mod søen, og det betyder, at der er forskellige udsyn og forskelligt lys og forskellige lyde, afhængigt af hvilken terrasse, man står på, men alle sammen med mulighed for at følge naturen udenfor.

Generelt i forhold til æstetikken på hospice, er jeg meget fascineret af farverne, som man har valgt at bruge meget aktivt. Så selvom folk ikke kommer her med deres egne møbler, har man mulighed for at gøre det hjemligt og smukt – også selvom det måske er farver, man ikke selv havde valgt.

Æstetik handler om alle sanser. Og her er fx arbejdet helt specifikt med akustikken, både i de fælles opholdsrum og i boligerne. Der er ekstra lydisolering imellem boligerne, og lydene er behagelige i alle rum. Der dufter hver dag af hjemmelavet mad fra køkkenet. Alt bliver smukt anrettet, og du kan få den mad, netop du ønsker. Et fuldstændig gennemtænkt hus – både i forhold til skønhed og funktionalitet.

Det er fællesskabet, vi søger

Når børnene er flyttet hjemmefra, arbejdslivet er ved at være afsluttet og huset synes for stort – så vælger stadig flere at flytte i seniorbofællesskab. Men hvad er det der gør boformen så attraktiv? Vi satte to nuværende beboere og en kommende beboer i stævne for at besvare det spørgsmål.

Seniorbofællesskabet Sophiero ligger i udkanten af Hillerød og står denne dag flot i forårssolen. Græsplænen er nyklippet med skarpe kanter. De første havemøbler er sat frem i de små haver, der hører til hver bolig. I fælleshuset tager formand, Kirsten Wråe, og næstformand, Birthe Jensen, imod.

– Det er mig, der bestemmer her, griner Kirsten. Der er allerede en god stemning, der kun bliver forstærket længere inde i fælleshuset, hvor tre kvinder er ved at forberede mad til fællesspisning senere på dagen. Duften af kyllingegryde breder sig sammen med latter.

Man skal harmonere

Inge Thorup Madsen overvejer at flytte i et af OK-Fondens kommende seniorbofællesskaber og er nysgerrig på dagligdagen i seniorbofællesskabet, og ikke mindst hvordan fællesskabet fungerer.

– Kan det være svært at komme ind i fællesskabet som ny? spørger Inge, mens der bliver serveret kaffe og kage.

– Vi har flere møder med interesserede beboere, forklarer Kirsten. – Man skal harmonere. Vi er så heldige, at vi har en lang venteliste, hvilket giver os mulighed for at finde beboere, der vil passe godt ind. Kirsten og Birthe fortæller om, hvordan man forsøger at finde personer, der har den rette indstilling til det forpligtende fællesskab og, nok så vigtigt, den rette alder.

– Vi har cirka 30 år mellem den yngste, der er 65, og den ældste, der er 95, fortæller Birthe, og Kirsten supplerer: – Vi har meget få regler, men der er naturligvis mange uskrevne regler. Vi har en introduktion til nye beboere, hvor vi prøver at komme hele vejen rundt.

– Generelt har vi ingen problemer med at folk ikke deltager i fællesskabet. Vi har kun haft et enkelt tilfælde, hvor en beboer ikke var det rigtige match. Man bliver nødt til at have den rigtige indstilling til fællesskabet. Ellers er det bedre, at man finder et andet sted at bo.

Fællesskabet giver tryghed

Når man vælger seniorboligfællesskab som boform, prioriteres det sociale element højt. Det danner på mange måder rammen om livet i bofællesskabet. Beboerne er mere end blot gode naboer. Man indgår i et forpligtende fællesskab, der går ud på at skabe og vedligeholde tryghed og godt naboskab for og med hinanden.

– Noget der naturligvis også betyder meget, er den tryghed, der ligger i at bo tæt sammen med andre. Har I et øje på hinanden i den henseende? spørger Inge.

Birthe byder ind: – Man hjælper meget hinanden. Det kan være indkøb eller kørsel, hvis man ikke lige selv er i stand til det. Og så er man naturligvis også opmærksomme på hinanden. Bliver gardinerne trukket fra om morgenen …

Kirsten peger på en nøgleboks, der hænger i fælleshuset: – Alle har en nøgle til deres bolig her, så det er muligt for os at komme ind, skulle uheldet være ude.

Det er typisk fællesskabet og trygheden, som vægtes højst hos de kommende naboer – og det er netop det, som OK-Fonden støtter op om.

Masser af aktiviteter

I seniorbofællesskabet er der plads og rum for mennesker med god tid og stor lyst til at dyrke fællesskabet. Fælleshuset danner rammen om de mange spændende og hyggelige aktiviteter som fællesspisning, kortspil, musik, teater, istandsættelse af gamle møbler og meget mere. Graden af aktivitet og hvilke aktiviteter, der skal foregå, bestemmes af bofællesskabet selv.

– Kunne man forestille sig, at man kunne komme i fælleshuset, se TV og få en kop kaffe sammen? spørger Inge.

– Absolut, svarer Kirsten og fortsætter: – Lige præcist dét, er dog ikke noget af, vi har gjort meget. Men noget af det dejlige ved fællesskabet er, at man har en mulighed for at påvirke det. Man må skabe den kultur, man gerne vil have.

Birthe supplerer: – Vi har mange aktiviteter. Ud over fællesmøder og arbejdsdage, så spiller vi boules og har vores egen krolfbane (en blanding af golf og kroket). Vi er nogle, der løber og deltager i Lady Walk.

Så har vi både en madklub blandt mændene og blandt kvinderne. Noget, som er ekstra specielt, er, at vi fejrer nytår sammen.

Kvinderne i madklubben er kommet tilbage i fælleshuset for at lægge sidste hånd på maden, og duften lover godt for aftenens menu.

Fakta om bofællesskaber

Et seniorbofællesskab består typisk af 15-30 selvstændige boliger og et fælleshus, der bliver brugt til alt fra morgengymnastik til fællesspisning. I OK-Fondens seniorbofællesskaber har man en regel om, at beboerne mindst skal være 50 år og uden hjemmeboende børn på indflytningstidspunktet.

Seniorbofællesskaber kan have forskellige ejerformer, enten almene, andels- eller ejerboliger. Størsteparten er opført som rækkehuse eller klyngehuse, men boformen findes også i etagebygninger.
I OK-Fondens bofællesskaber er boligernes størrelse typisk mellem 65 og 105 kvadratmeter. Fælles for alle seniorbofællesskaber er, at beboerne har deres egen selvstændige bolig samt et fælleshus.

Læs mere om seniorbofællesskaber på ok-fonden.dk/boliger

Særligt Tilrettelagt Uddannelse på Harresø Kro giver psykisk sårbare unge "kørekort til livet"

Den mere end 400 år gamle Harresø Kro ligger på Hærvejen mellem Givskud Zoo og Legoland. Der dufter dejligt af hjemmelavet mad, og det er hyggeligt at træde indenfor i de fint istandsatte lokaler. Kroen modtager frokostgæster, og der er mulighed for at afholde fester og kurser eller overnatte i en af kroens seks feriehytter. En rigtig, traditionel landevejskro – men med et utraditionelt og ganske særligt personale.

Harresø Kro drives som socialøkonomisk virksomhed, af STU-elever og deres lærere og terapeuter. De unge har mange forskellige opgaver, fx i køkkenet, i opvasken, med servering, pedelopgaver og opredning i hytterne.

Når man er ung og psykisk sårbar, har man ofte dårlige erfaringer fra sin skolegang med mange nederlag. Måske har man følelsen af ikke at være noget værd. Og samtidig skal man kæmpe med en eller flere psykiske udfordringer som fx angst, en spiseforstyrrelse eller at høre stemmer.

– Derfor et det helt afgørende, at vores elever føler sig trygge og har tillid til os. Relationen er det allervigtigste redskab, vi har, når vi arbejder med deres dannelse, forklarer Lisbeth Lomholt, som er chef for Harresø Kro og bo- og behandlingsstedet Jelling Have. Målet for alle de unge, som arbejder på Harresø Kro og bor på et af OK-Fondens bosteder, er, at de skal komme sig, så de med tiden kan flytte ud og bo for sig selv med uddannelse og arbejde. Som en del af STU'en kan de fx tage et hygiejnebevis eller et kørekort eller for nogles vedkommende lære at læse og skrive og regne. Vi styrker dem som mennesker, så de kan fungere bedre og få et liv, der bliver så lykkeligt som muligt.

Rigtigt arbejde

Steen Tang Andersen er 53 år, tidligere landmand, nu uddannet pædagog og fungerer som afdelingsleder, underviser og mentor på Harresø Kro:

– Indimellem kan vi godt møde fordomme, for man kan jo ikke altid se på folk, at de er psykisk sårbare. Derfor tager vi også ud sammen med eleverne og fortæller om det at være ung med særlige behov. Vi har fx været på en efterskole for nylig.

– Vi hjælper dem fremad, ud i livet, fra det udgangspunkt den enkelte har. Jeg kan godt lide at bygge op, at give de unge et puf og fortælle dem, at de ikke skal spilde deres talenter. Og jeg synes, det er mega spændende, at vi har en virksomhed, vi skal køre her. Det er ikke bare opgaver, vi har konstrueret, understreger Steen.

Malene, 19 år, STU-elev, bor på Jelling Have:
Jeg får meget mere ud af at gå på STU, fordi man kan vælge, hvad man vil følge. Da jeg startede, kunne jeg kun klare få timer, men nu er jeg i gang på fuld tid, blandt andet med matematik og dansk. Jeg drømmer om en dag at komme ind som Falckredder, for jeg vil gerne arbejde med at hjælpe folk.

Michael, 22 år, STU-elev, bor på Kollegiet, som hører under bo- og behandlingsstedet Jelling Have:
Jeg er i praktik i byens idrætshall, hvor jeg har pedel- og køkkenopgaver. Jeg har mulighed for at deltage i de daglige idrætsaktiviteter sammen med de andre STU-elever. Jeg er glad for det. Jeg synes, det giver bevægelsesfrihed og et godt fællesskab. Min drøm er at blive vicevært.

Jesper, 26 år, STU-elev, bor på Hansted Kloster, som hører under bo- og behandlingsstedet Jelling Have:
Det er godt at komme ud og prøve sig selv af. Finde ud af hvad man vil, og hvad man kan klare. Jeg er blevet bedre til det sociale. Man lærer at være sammen med andre. I øjeblikket er jeg i praktik i en SFO to gange om ugen, og jeg skal også prøve at være chauffør og at stå i en tøjbutik. Jeg drømmer om at finde et job, jeg godt kan lide.

Fakta om STU

Særligt Tilrettelagt Uddannelse, STU, er en alternativ ungdomsuddannelse, som tager nøje udgangspunkt i og tilrettelægges specielt til den enkelte elev. Der er ikke krav om bestemte (boglige) fag, men eleverne sikres et vist antal undervisningstimer og udviklende aktiviteter. Uddannelsen tager tre år på fuld tid, men der er mulighed for at fordele den over op til fem år. Et væsentligt element i STU er praktikker som introduktion til arbejdsmarkedet.

Motion er en vigtig og daglig del af arbejdet med at lære de unge at mærke sig selv og tage vare på sig selv. Når man har det meget psykisk dårligt, så skruer hjernen ned for kroppens signaler, så man har svært ved at mærke dens advarsler. Man kan også være angst for kroppens normale reaktioner, fx når pulsen stiger ved løb. Motionen hjælper til at få en god kontakt med kroppen. At spille badminton eller indendørs fodbold er samtidig god træning i socialt samvær, og konkurrence-genet vækkes og giver energi.

36 fleksjobbere gør en forskel

Anne Mulberg Dahl, chef for plejehjemmene Gurli-Vibeke og Dyruphus:
I OK-Fonden vil vi meget gerne tage et socialt ansvar og hjælpe mennesker tilbage på arbejdsmarkedet, men vi har meget sårbare beboere på vores to demensplejehjem i Odense. Beboerne har svært ved, at vi har skiftende praktikanter i jobtræning. Vi gik derfor sammen med Jobcenter Odense om at finde ud af, hvordan vi kunne få skabt mere varige arbejdspladser til fleksjobbere, til glæde for alle parter.

Anne Mulberg Dahl

Projektet er en succes. Vores faste medarbejdere har været meget engagerede og har vist stor accept og rummelighed i forhold til at tage imod den sårbarhed og de udfordringer, de enkelte fleksjobbere har haft med i bagagen.

Vi har fået 36 fleksjobbere i arbejde i såkaldte mini-fleksjob. Jobbene er alle varige ansættelser på mellem 1 og 6 timer om ugen. De rummer praktiske opgaver som lettere køkkenarbejde, tøjvask, lettere rengøringsopgaver, pedelopgaver, administrative opgaver og aktiviteter med beboerne, i samarbejde med plejepersonalet.

Jobcentret var overraskede over, at vi kunne ansætte så mange. Men den store gruppe er en del af succesen. Ofte har en arbejdsplads kun én eller meget få fleksjobbere, og så kan man nemt komme til at føle sig "anderledes" eller som "ugens gæst". Når man starter på et hold, skabes der en samhørighed og trivsel blandt ligestillede, der giver energi og selvtillid til at føle sig som kollega med alle.

Det er blevet en kultur, at vi er en meget rummelig arbejdsplads, hvor alle accepterer og respekterer hinanden. OK-Fonden har ikke en økonomisk fordel af ordningen, men vores beboere og medarbejderne, både plejepersonalet og fleksjobberne, har uvurderlig gavn og glæde af det.

Socialøkonomisk virksomhed

Det er socialøkonomisk virksomhed, når en virksomhed på én gang tjener penge på almindelige markedsvilkår og skaber positiv social forandring for samfundet. Nogle socialøkonomiske virksomheder bruger overskuddet til at skabe beskæftigelse for udsatte, mens andre finder svar på udfordringer indenfor fx sundhed. OK-Fonden gør begge dele.

Det kan ikke passe, at jeg ikke kan bruges til noget
Birgitte, 50 år – er ansat som aktivitetsmedarbejder og arbejder mellem fire og seks timer, fordelt på to dage om ugen:

Jeg er oprindelig uddannet kok. I 2001 blev jeg tilkendt et fleksjob på grund af dårlig ryg. Så fulgte en kræftsygdom med flere operationer, og efterfølgende har jeg fået diagnosen BDS, som er kronisk, kropslig stress med hjerteproblemer, stærke smerter og træthed. Jeg har gået sygemeldt siden 2008.

I 2017 tog jeg en snak med min læge. Jeg kunne ikke holde ud bare at gå derhjemme. Lægen ville indstille mig til pension, men det ville jeg bare ikke! Jeg følte, at jeg stadig havde en masse at give. Det kunne ikke passe, at de ressourcer, der var tilbage i mig, ikke kunne bruges til noget.

Jobbet er det bedste, der er sket i mit liv i de seneste mange år! Det har betydet en vending

John og Birgitte

i mit liv, som bare har været 100 procent godt for mig. Alle omkring mig siger, at jeg er blevet et helt andet menneske – eller måske snarere er blevet mig selv igen. Nu skal jeg jo op og gøre mig i stand og af sted sammen med de andre. Jeg skal sørge for, at maden er smurt, og huset er i orden, for jeg skal jo på arbejde! Ikke bare op og i en joggingdragt og gå og tulle derhjemme hele dagen og vente på, familien kommer hjem.

Så meget bedre end at blive sendt på det ene mærkelige kursus og aktiveringstilbud efter det andet

John, 57 år – er ansat som aktivitetsmedarbejder to timer hver tirsdag:

Som 22-årig var jeg en meget driftig mand med egen virksomhed, arbejde ved siden af, masser af træning og en skøn familie. Men så fik min lille datter leukæmi. Det tog syv et halvt år. Så døde hun. Efter hendes død blev jeg diagnosticeret med alvorlig depression, stress og angst.

I 2006 fik jeg fleksjob som pedelmedhjælper. Jeg havde brugt træning til at holde mig oppe gennem min datters sygdom, så jeg var fysisk rigtig stor og stærk dengang. Jeg ville så gerne gøre jobbet godt, selvom det var på nedsat tid, så jeg gik hårdt til den. Men så ødelagde jeg noget sådan rigtigt i min ryg og måtte opereres for diskusprolaps.

Jeg møder indimellem spørgsmålet "Er du KUN ansat to timer om ugen?". Så siger jeg: "Nej, jeg er ansat to timer, ikke KUN to timer". Hvis jeg arbejder mere end det, så kører jeg ud over grænsen, og så er det bare slut, færdig med at arbejde. Jeg skal passe på både psykisk og fysisk. Jeg bliver nemt forvirret og mister orienteringen, og når jeg har været på arbejde de to timer, har jeg brug for ro resten af dagen.

Jeg er rigtig, rigtig glad for mine to timers arbejde her. Det er dejligt for mig, at jeg kan se, at jeg kan hjælpe. Og det er dejligt for min kone og vores datter. Hun er glad for at kunne fortælle i skolen, at hendes far er aktivitetsmedarbejder på et plejecenter.

Hvad gør vi, når hver anden bliver 100 år?

Den danske velfærdsmodel står over for store udfordringer i de kommende år. Udviklingen i befolkningen gør, at der kommer flere og flere ældre, der lever længere og længere. Næsten halvdelen af den generation, der fødes i dag, vil blive 100 år gamle. Sammen med faldende offentlige budgetter betyder det, at der skal findes nye løsninger på ældre- og sundhedsområdet.

Associeret partner ved Institut for Fremtidsforskning, Bogi Eliasen, giver her sit bud på, hvad udviklingen vil have af konsekvenser over de næste år.

Fra "sygdomssystem" til egentligt "sundhedssystem"
Sygdomsbilledet er over de sidste årtier gået fra at fokusere på pludselige hændelser som smitsomme sygdomme og ulykker, til i dag at være domineret af kroniske sygdomme. Vores sundhedssystem er stadig indrettet til at reagere på pludselige hændelser. Systemet er i den forstand mere et sygdomssystem end et sundhedssystem.

Der er ingen tvivl om, at vi fremadrettet står over for et paradigmeskifte. Vi kommer til at arbejde med sundhed, mere end vi kommer til at arbejde med sygdom, siger Bogi Eliasen.

Fleksibel pensionsmodel
Hvis du sætter ældre medarbejdere til at arbejde med den nyeste teknologi, så fungerer det ikke. Men hvis du sætter dem til at løse virkelige problemer, som de har en erfaring i, er de mindst dobbelt så hurtige som de nyuddannede. Vi er blevet meget teknologifokuserede, men teknologi er jo bare et redskab. Efaring er baseret på, hvad der er sket i et livsforløb. Hvorfor kan vi ikke have en ordning, hvor man kan have en gradvis nedstigning på arbejdsmarkedet? For det vi gør i dag – det er, at når du bliver pensioneret, så er du værdiløs."

Det er de færreste, der kan håndtere at stoppe med at arbejde fra den ene dag til den anden. Folk vil gerne have et indhold i deres liv, om det så er at passe børnebørn, hjælpe i Røde Kors eller arbejde 20 timer om ugen. Den fleksibilitet har vi brug for. Løsningen på "ældrebyrden", som det bliver kaldt, er, at vi i stedet værdsætter ældre som mennesker – ikke som parkerede mumier. Lad os værdsætte erfaringen, som vi har brug for, i et samfund, hvor teknologien bevæger sig meget hurtigt. Det er decideret farligt, at vi smider erfaring væk.

En af de største dræbere er ensomhed
Vi har lavet byer, der er indrettet, så vi ikke møder hinanden. Jeg ser organisationer som OK-Fonden have en rolle i den henseende – at være med til at skabe fællesskaber. En af de største dræbere er ensomhed. Det kan vi simpelthen ikke være bekendt! Der er seniorbyggeri en af løsningerne. Vi skal indrette os så vi ikke undgår hinanden, men møder hinanden.

Der bliver færre og færre hænder
Ifølge Kommunernes Landsforening vil der mangle 15.000 sosu-assistenter og -hjælpere allerede inden for de næste fem år. Fagforbundet FOA er endnu mere

pessimistiske og mener, at der bliver en mangel på over 40.000 nye sosu-medarbejdere de næste 10 år for at kunne levere plejen til det stigende antal ældre.

Bogi Eliasen ser umiddelbart to løsninger på denne problemstilling: Det ene er effektivisering af eksisterende arbejdsmåder i form af en mekanisering og måske en digitalisering. Det andet er at bruge data og teknologier til at lave nye services, der er bedre end det man allerede laver. Hvis man fokuserer på at effektivisere, så bygger man ind i noget, der ikke er godt nok. Inden for plejen vil teknologier som exoskeletter og løftesenge kunne være med til at afhjælpe nogle af de udfordringer, vi har i dag. Og vi skal være opmærksomme på de etiske aspekter ved brugen af teknologi. Vi bliver også nødt til at se på livskvalitet og spørge, om livet bliver mere værdigt.

Jobs i plejesektoren skal gøres attraktive
"Jeg tror også, at vi bliver nødt til at gøre arbejdet mere attraktivt. Udfordringen er at man har brug for medarbejdere med både en "varm" og en "teknisk" hånd samtidig. Heldigvis udvikler teknologien sig, så man kan bruge den med et minimum af uddannelse.

Bogi Eliasen

Associeret partner ved Institut for Fremtidsforskning
Sundhed og medicin, genetik og genomic, politik og forvaltning

Instituttet for Fremtidsforskning
Instituttet for Fremtidsforskning blev grundlagt i 1969 af professor Thorkil Kristensen som en non-profit og medlemsdrevet organisation, der rådgiver beslutningstagere om fremtiden på et neutralt og uafhængigt grundlag. Instituttet for Fremtidsforsknings vision er at reducere kompleksitet og rådgive beslutningstagere om fremtiden, så de kan træffe de bedst mulige valg i nutiden.

Paul Erik Weidemann, OK-Fondens administrerende direktør, fortæller om, hvordan OK-Fonden kan møde fremtidens udfordringer, krav og muligheder:

Fremtiden bliver skræddersyet

"Ønsket om den enkeltes selvbestemmelse og tryghed er omdrejningspunktet, uanset livssituation, alder og helbred." Sådan hedder det i OK-Fondens vision. Der er ingen tvivl om, at den vision vil blive endnu mere vigtig i de kommende år. Vi har en stor generation af ældre på vej, som har en fundamentalt anderledes tilgang til services og løsninger end tidligere. Det en generation, der har relativt store formuer, og som har været vant til at blive mødt som kunder – og "kunden har altid ret".

Det betyder, at vi som leverandør bliver mødt med helt andre forventninger, end vi gør i dag. De standarder, vi opererer ud fra nu, vil blive udfordret. Der vil være forventninger om, at løsninger er individuelt tilpassede, og at det meste kan lade sige gøre.

I dag tilbyder OK-Fonden allerede tilkøb, det vil sige muligheden for at købe noget, der ligger uden for det, der måtte være visiteret fra kommunen. Men hvor vi i dag i høj grad sælger ledsagelse og praktisk hjælp, så forventer vi, at der fremadrettet vil blive efterspurgt en meget større pallette af services og produkter.

Det kunne fx være individuelt tilpasset mad eller aktiviteter og træning, der tager højde for den enkeltes ønsker. På den måde kommer OK-Fonden til at bevæge sig hen imod et "full-service" koncept, hvor vi kan levere skræddersyede løsninger til den enkelte.

Menneskerne og værdierne forrest

Teknologien udvikler sig med rasende fart. I OK-Fonden vil vi altid sætte mennesker foran teknologien. Med et nøje kalibreret etisk kompas skal vi tilbyde nye løsninger, der kan give mere værdighed og en bedre tilværelse for vores beboere.

Som organisation vil vi i OK-Fonden gerne træde endnu mere i karakter og vise, hvem vi er, og hvad vi står for. Målet er, at mange flere kender os for vores værdier, og den kvalitet og service vi leverer. Sammen skal vi som organisation skabe et endnu stærkere omdømme, et stærkt brand. Så det er vigtigt, at vi leverer løsninger, der er individuelt tilpasset – men det skal være i overensstemmelse med OK-Fondens værdisæt.

Når spørgsmålet om individualisering og tilkøb kommer op, følger der næsten altid en diskussion om et A- og et B-hold – om der bliver gjort forskel. Diskussionen er relevant nok, men det er naivt at tænke, at vi kommer til en situation, hvor vi alle er "lige". Det er nærmere et spørgsmål om, at de bredeste skuldre skal bære de tungeste byrder, og vi finder ud af, hvordan vi får holdt hånden under dem, der oprigtigt har behov for det.

Vores medarbejdere er vores vigtigste ressource

I OK-Fonden oplever vi også, at det bliver stadigt vanskeligere at rekruttere medarbejdere. Derfor er det vigtigt, at folk kender til os og det vi står for og oplever OK-Fonden som en attraktiv arbejdsplads. Vi skal sørge for, at vores medarbejdere får vores værdier og kultur ind, samtidig med at de skal være fagligt kompetente. De skal kunne håndtere komplekse beboere, dokumentere i IT-systemer, servicere pårørende – og først og sidst skal de have hjertet på rette sted.

Vi skal opdyrke et endnu bredere arbejdsmarked, hvor det at holde i hånd og være til stedet går sammen med høje faglige krav.

Vi arbejder målrettet på at udvikle nye samarbejder mellem pårørende og familier i forhold til at skabe det gode liv for vores beboere.

OK-Fonden skaber moderne boligområder med nye fællesskaber og en helt særlig tryghed

OK-Fonden arbejder for, at mennesker kan forfølge deres drømme og leve livet – hele livet. Ønsket om den enkeltes selvbestemmelse og tryghed er omdrejningspunktet, uanset livssituation, alder og helbred. Den vision bliver til virkelighed i nogle nyskabende og eftertragtede byggerier og byområder rundt om i Danmark i disse år.

– Der skal nytænkning til i byggeriet, når vi bliver flere og flere ældre i Danmark. I OK-Fonden tror vi på, at vi kan finde svarene, når vi sætter mennesket i centrum. Så får vi blik for både den enkeltes og fællesskabets ressourcer, siger OK-Fondens administrerende direktør, Paul Erik Weidemann.

Ved at samle flere typer boliger: Et friplejehjem, fleksible "Boliger for Livet" og et seniorbofællesskab i et boligområde, skaber OK-Fonden nye og anderledes muligheder for fælles aktiviteter og samspil. Beboerne på plejehjemmet får glæde af, at der bliver liv i husets fællesfaciliteter og i området. Beboerne i Boliger for Livet og i seniorbofællesskabet kan benytte sig af plejehjemmets forskellige tilbud, fx café og wellness. Der er mulighed for at blive frivillig. Og bofællerne kan invitere naboerne den anden vej – til aktiviteter i deres fælleshus, fx foredrag eller koncert.

– Kombinationen med senior- og plejeboliger betyder, at vi over tid kan give mennesker mulighed for at blive i deres private bolig livet ud – også hvis man får behov for hjælp og pleje. I plejeboligerne lægger vi afgørende vægt på hjemlighed samtidig med, at vi sikrer, at boligerne er egnede til mennesker med demens, forklarer Paul Erik Weidemann.

OK-Fonden lægger vægt på, at bydelen ikke lukker sig om sig selv, men bliver en del af lokalområdet. Naboer, foreningsliv, lokale erhvervsdrivende, frivillige og andre med gode idéer inviteres ind, så man sammen med beboerne kan udforske mulighederne for at skabe et levende byområde, som bliver et plus for menneskene og for byen.

Boliger for Livet, OK-Fonden
Himmelev Gl. Præstegård i Roskilde

Byggeri til fælles gavn og glæde i Gilleleje

OK-Fonden Bavne Ager
– et friplejehjem med 72 plejeboliger
Et plejehjem med lyse, moderne boliger, hjemmelavet mad, café, wellness, hyggelige fællesfaciliteter og aktiviteter som åbner sig mod lokalområdet. OK-Fonden har i samarbejde med ATP Ejendomme skabt rammerne for det kommende plejehjem i Gilleleje. ATP Ejendomme opfører byggeriet og udlejer bygningen til OK-Fonden, som driver friplejehjemmet.

Boliger for Livet Bavne Ager
– 16 fleksible boliger
Beboerne i Boliger for Livet får mulighed for at bruge plejehjemmets fællesfaciliteter. Herudover kan man vælge at bestille og få leveret privat betalte tilkøb som fx mad, rengøring og ledsagelse. Servicen gøres fleksibel og tilpasses den enkelte beboers behov, i tæt dialog og efterhånden som behovene opstår.

Boligerne indrettes med niveaufri adgang og rumforhold med plads til både rollator og kørestol. De bliver velindrettede og gennemtænkte, så fx skabene i badeværelset kan tages ned, hvis behovet for en handicapvenlig bolig viser sig.

Bebyggelsen henvender sig til mennesker, der søger øget tryghed, har nedsat funktionsevne, eller som blot over tid ønsker at have muligheden for at tilkøbe sig hjælp.

I vedtægterne for boligforeningen "Boliger for Livet" vil der ikke være krav om aldersgrænse eller andre generelle krav til, hvem der kan bo i bebyggelsen. Det betyder, at beboergruppen kan komme til at spænde vidt. Fra yngre til ældre mennesker med eller uden fysiske eller kognitive funktionsnedsættelser.

Seniorbofællesskabet Gilleleje
– 24 boliger med fælleshus
I bofællesskabet har beboerne hver deres individuelle bolig og et fælleshus i midten. Når OK-Fonden bidrager til etableringen af nye seniorbofællesskaber, er de kommende beboere med til at bestemme, hvordan byggeriet skal se ud. Og så deltager de samtidig i et spændende, indledende arbejde omkring det sociale miljø i bofællesskabet, så der skabes et fælles værdigrundlag og nye venskaber.

I Arne Ginges ånd

Thea Brank og Michael Brostrøm i samtale om mennesket Arne Ginge, OK-Fondens stifter:

Thea Brank var Arne Ginges nærmeste medarbejder helt fra begyndelsen og blev senere hans hustru. Thea er 95 år og følger stadig levende med i OK-Fonden.

Michael Brostrøm lærte OK-Fonden at kende i 1988 og blev hurtigt Arne Ginges "højre hånd" i det daglige arbejde. I 1992 blev Michael direktør for OK-Fondens ejendomsselskab P1960, og i 1995 blev han direktør for hele OK-Fonden. Siden 2011 har han været formand for OK-Fondens bestyrelse.

Thea: Den konservative borgmester, Stæhr Johansen, fik øje på Arnes frækhed og gåpåmod, så han sagde til ham: Hvorfor er det kun socialdemokraterne, der skal have klubber for ældre på Frederiksberg? Og så var det, Arne sagde til mig: Du må altså hjælpe mig, for jeg kender intet til klubber. Da havde jeg nemlig været formand for Konservative Kvinder og havde arrangeret en hel del, og jeg syntes, det var sjovt, så jeg ville gerne være med.

Han troede på sig selv. Hvis jeg sagde: Det kan man ikke! Så sagde han: Hvorfor ikke?! Han kunne altid gå ud og "tigge" penge til de arrangementer, han lavede – fordi det ikke var penge til ham selv.

Michael: Og det meste lykkedes faktisk for ham. Jeg synes, det er vigtigt at sige, ja, han var fuldstændig ublu med at trække penge ud af folk til noget, der ikke handlede om ham. Lige så snart det var noget med ham selv, nej, så skulle han ikke have noget.

Thea: I starten brugte han sine kontakter i Handelsforeningen. Da vi skulle holde 1-års jubilæum for OK-Klubberne, så gik han til NIVEA-fabrikanten og sagde til ham: Kan du ikke skaffe noget, for vi skal have en stor julefest i Tre Falke Centret, og jeg synes, alle de gamle skal have en julegave. Da Nivea-folkene fik at vide, at det drejede sig om omkring 200 gaver, kiggede de noget forbeholdne på ham. Men så sagde Arne: Det kan I vel nok gøre – alle de gamle bruger jo Nivea creme! Og all right, så fik han lovning på en lille pose med forskellige NIVEA-produkter til alle. Så sagde Arne: Og så vil vi også gerne have alle med på en tur ud at se fabrikken, hvor I giver frokost. Og så måtte de også sige ja til det.

Michael: Ja, det var den slags frækhed og gåpåmod, han havde. Personligt var han beskeden, men lige så snart det var noget, der handlede om andre mennesker, så var der ikke noget, der holdt ham tilbage. Jeg tror, at hans drivkraft var at kunne gøre noget for andre mennesker. Han havde den der gode, social-konservative indstilling.

Thea: Alle de gamle elskede ham, for han kunne altid sige noget sjovt. Han startede nogle faste mandags-interviews i OK-Klubben, som er fortsat lige siden. Der kunne du sige, at han var fræk. For han gik på folk. Hvis jeg fx sagde til ham: Arne, skulle vi ikke prøve at snakke med nogle skuespillere her fra Frederiksberg? Så sagde han: Jo, vi kunne jo tage dem fra alle teatrene heromkring. Så kunne vi have en skuespiller den ene mandag og chefen for teatret den efterfølgende.

Det var en kæmpe succes! Et interview med Arne, det var jo helt anderledes, end man oplevede det i medierne på den tid, meget mere personligt. Han kunne finde på at starte med at spørge: Hvor har du gået i skole? Hvor mange år? Og hvordan var du derhjemme?

Michael: Arne havde en meget impulsiv tilgang til tingene. Jeg har tit talt med Arne om de der interviews. Han vidste aldrig, hvem der kom. Så når han sad oppe på kontoret og talte med mig, inden han skulle ned til interviewet klokken halv ti, så sagde han: Det er spændende, hvem der kommer i dag! Og jeg tænkte: Pyh ha! At gå ind foran 100 mennesker og skulle interviewe en, man ikke ved, hvem er, uden manuskript eller drejebog … Han troede meget på sig selv. Han var sikker på, at det nok skulle gå godt. I starten, da jeg kørte rundt i landet sammen med Arne, så sagde jeg: Har du for-

beredt dig? Nej, sagde han, det har jeg ikke. Og jeg var helt panikslagen. Hvis det havde været mig, så havde jeg jo nok syntes, at jeg lige skulle have tænkt tingene igennem.

Thea: Sådan var han. Vi skulle engang over og starte en klub i Jylland, og da vi sad i bilen, så sagde jeg: Nu skal jeg nok holde min mund, for du skal vel tænke lidt over, hvordan du skal få startet det op. Nej, det gør jeg, når vi er der, sagde han. Arne var religiøs. Jeg går bare i gang – og så kommer det til mig, fortalte han mig. Den tro havde han. Han mediterede hver aften, når han gik i seng, og sluttede af med en aftenbøn.

Michael: Ja, Arne var meget religiøs. Ikke sådan traditionelt kristen. Han var til reinkarnation og Martinus Kosmologi. Det fortalte han mig meget om. Vi kunne tale om mange ting, som vi ikke havde samme syn på. Men det var gode samtaler.

Thea: Arne var til stede i rummet, og han fyldte meget. Der skulle tages hensyn til ham, og man skulle ikke træde på ham. På mange måder var han sådan "Her er jeg!" Og alligevel så synes jeg, at han inderst inde var et beskedent menneske.

Michael: Et eksempel på hans beskedenhed var, hvis han skulle forære nogen noget. Så passede det ham godt, hvis folk ikke vidste, det var ham. Engang, da Paul Erik Weidemann var nyansat, spurgte hans nabo, om OK-Fonden mon kunne støtte en tur for nogle børn med særlige behov. Arne forklarede Paul Erik, at fonden ikke deler penge ud på den måde. Men et øjeblik efter kom Arne med en check på flere tusinde kroner til børnene. Checken var fra hans private konto, og Arne bad Paul Erik give dem til naboen uden at komme nærmere ind på, hvor de kom fra.

Der var også dengang, hvor vi havde købt Jelling Gård udenfor Vejle. Den lokale golfklub havde meget brug for at købe et bestemt stykke af jorden for at få deres bane til at hænge sammen. Vi blev enige om, at de skulle give 5.000 kroner for jordstykket. Men de penge havde de ikke. Så spurgte Arne: Hvad koster det at blive medlem her? Jamen, det koster 5.000 kr., fik han at vide. Nå, men så vil jeg gerne være medlem, sagde han og skrev en check på 5.000 kr. Og så sendte de checken over til OK-Fondens hovedkontor.

På den måde fandt han gerne løsninger på tingene.

Thea: Han var altid venlig, og de kunne altid komme til ham, hvis de havde problemer. Og han var god til at starte op.

Michael: Det var jo det, han var bedst til. Arne var jo vanvittigt initiativrig og idérig. Han var bedst til at få idéerne, og det fungerede rigtig godt, når der var nogen til at føre dem ud i livet. Og når noget lykkedes, så var han også glad for at tage æren for det. Han havde fået idéerne, og det måtte også gerne være ham, der blev hyldet bagefter. Og det passede mig fint, for jeg ville helst være fri. På den måde havde vi et glimrende makkerskab. Han var igangsætter – mere end afslutter.

Thea: Ha ha, ja, det er rigtigt. Så kunne vi andre gøre det grove arbejde. Han sluttede ikke noget som helst af.
Alt, hvad der var rutinepræget eller kedeligt, det interesserede ham ikke. Han var et meget glad menneske. Og der skulle helst ske noget.

Michael: Ja, han var bestemt til fest og farver! Så havde han det pragtfuldt. Når vi var til komsammen på et plejehjem, så var han helt tydeligt festens midtpunkt. Og han elskede at være det.

Thea: Jeg har ikke mødt andre mennesker som ham. Jeg kan huske, at han tog brune sko på, da han skulle til dronningen, og skulle have smoking på. Han tog også det mest forfærdelige slips på. Og selvom jeg fik ham til at skifte sko og slips, glemte han alligevel sin handsker. Det interesserede ham ikke spor, hvordan han så ud.

Michael: Men det sørgede du så for. Han var altid meget velklædt. Når jeg kom og hentede ham klokken seks om morgenen, når vi skulle ud til noget, og jeg sagde: Nej, hvor er du fin! Så sagde han: Jamen, Thea har jo lagt tøjet frem.

Thea: Jeg kan huske engang, jeg skulle til Spanien i en uge, hvor han ikke skulle med. Jeg kendte hans program, og så hængte jeg hans tøj frem til hver dag i ugen på lågerne på vores lange klædeskab. Det gik han og fortalte folk, og jeg blev rent til grin. Men han havde den mest rædselsfulde smag. Så jeg gjorde det for, at han skulle se ordentlig ud. Men selvfølgelig, sligt rører ikke store ånder!

Men han var ydmyg og sagde tit: Tænk, at sådan en lille bondedreng som jeg fra Nyborg kan nå så langt som til at få foretræde for dronningen for det, jeg har lavet i livet!

Michael: Det betød alverden for ham. Ham var voldsomt royal. Og det betød virkelig meget for ham, at vi havde kongelig protektion og fik mulighed for at fortsætte med det, da H.K.H. Prinsesse Benedikte overtog efter Arveprinsesse Caroline Mathilde. Han var meget bekymret, da Arveprinsessen døde, for hvad skulle der så ske? Og han var meget, meget glad, da Kongehuset foreslog Prinsesse Benedikte.

Thea: Og omgående sagde Arne til mig: Kan du ikke sørge for at lave en bustur til Berleburg – så skal jeg ringe og spørge prinsessen, om ikke vi må få lov til at komme ind? Det elskede han! Og vi fik lov og kørte derned med to busser.

Michael: Nu fylder OK-Fonden 50 år. Vi taler tit om det særlige ved OK-Fonden, vores værdier, vores tilgang til mennesker – det nogle kalder "OK-ånden". Det er lige der, i OK-ånden, vi finder Arne. Det var ham, der var med til at grundlægge og skabe det hele.

Arne gav meget frihed. Hvis det gik godt, og beboerne var tilfredse, så var Arne også tilfreds. Det var indholdet, resultaterne, der var det vigtigste. Han gik ikke så meget op i retningslinjer og dokumentation og tilsyn, hvis tingene var i orden. Det var mere en fingerspidsfornemmelse: Går det godt her, lugter det godt her, kan vi lide at være her? Arne levede OK-Fonden. Og det er i virkeligheden stadig noget, der kendetegner os. Vi har sat mere retning på OK-Fondens udvikling, men vi lægger stadig vægt på den frihed under ansvar.

Thea: Det måtte ikke først og fremmest handle om business, om forretning. Beboerne skulle mærke varmen og menneskeligheden.

Michael: Det er præcis det, vi dyrker – at menneskene skal føle sig sete, at alle skal føle sig velkomne, og at alle medarbejderne udlever vores værdier. Og det er bestemt ikke noget, der bare kommer af sig selv. Det skal læres og dyrkes. Det er arven fra Arne!

OK-Fonden
Lersø Parkallé 112, 2.
2100 København Ø
Telefon: 33 85 45 00
www.ok-fonden.dk
www.facebook.com/okfonden

Livet skal leves – hele livet

OK-Fonden er en non-profit omsorgsorganisation, som arbejder for, at mennesker kan forfølge deres drømme og leve livet – hele livet.

Ønsket om den enkeltes selvbestemmelse og tryghed er omdrejningspunktet, uanset livssituation, alder og helbred.

OK Fonden